

Handwritten Persian text in various styles, including a large, bold heading at the top and several columns of smaller script below. Some text is written in a cursive style, while others are more formal.

بازدید شد
۱۳۸۶

بازدید شد
۱۳۸۲

۱۳۶۰

کتابخانه مجلس شورای ملی
تاریخ ثبت
۱۳۸۶
شماره ثبت
۶۳۶۸
موضوع کتاب
تاریخ

Handwritten Persian text at the bottom of the left page, including a large heading and several columns of smaller script.

کتابخانه مجلس شورای ملی
تاریخ ثبت
۱۳۸۶
شماره ثبت
۶۳۶۸
موضوع کتاب
تاریخ

کتابخانه مجلس شورای ملی

تجدید شد ۱۳۴۱

مجموعه

نام کتاب: رسائل در نجوم

مؤلف: محمد بن طاهر

موضوع تألیف: نجوم

شماره دفتر: ۲۲۹۲۴

شماره: ۶۳۹۸

۱۵۷۷

خطی - فهرست شده -

۶۳۹۸

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

تجدید شد ۱۳۸۲

۱۳۶۰

کتابخانه مجلس شورای ملی

تجدید شد ۱۳۴۱

مجموعه

نام کتاب: رسائل در نجوم

مؤلف: محمد بن طاهر

موضوع تألیف: نجوم

شماره دفتر: ۲۲۹۲۴

شماره: ۶۳۹۸

۱۵۷۷

خطی - فهرست شده -

۶۳۹۸

کتابخانه مجلس شورای ملی
تجدید
۱۳۲۸
۲۳۹۲۴
۲۷۸۸
شماره دفتر
۱۳۲۸

۱۳۸۲
 باز دید شد
 ۱۳۶۰
 ۱۳۸۲
 باز دید شد
 ۱۳۶۰

قال فاذنتم فلفسوا في عن ربي فاذنوها قال فقال ان كان الله على شيء
 فما بال ينات الشمس والجمي والفرقدين لا يرون يوم من الدهر في القبيل قال قلت
 هذا من الاعرف ولا سمعت احدا من اهل البيت يذكره فقال لكم ان كنت
 الزهره جزي في صور ما قال قلت هذا والله يخج ما سمعت به ولا سمعت احدا من
 يذكره فقال سبحان الله قطعتم نجما بسره فليس من قبيلون قال فكم الزهره
 من القمر فزري في صور ما قال فقلت هذا مني لا يعلم الا الله قال فكم القمر
 من الشمس في صور ما قال قلت ما اعرف ما قال صدقت ثم قال ما بال كبريت
 يتقيان في هذا صاب وفي هذا صاب في هذا صاب في هذا صاب في هذا صاب
 بالظفر كتمان فيهم من احدهما الاخر فاين كانت النورين قال فقلت لا
 ما اعلم ذلك قال فقال صدقت ان اصل الحق في ذلك لا يعلم ذلك الا
 من علم ما لا يعلم كلهم انتهى الحديث فعلمكم من الاشارة ان علمكم
 لا يعلم احدا الا الله الا الله سبحانه وتعالى عليهم السلام والنجون المصدقون فيهم

الكثير

النسبة اكثر ما من جعل مقدمات لم يستند به بارهان بل عيون فيها
 التجربة وربما كانا ولون بقبائت شعيرة او خطبة فليس اذن لنا اثباتا
 على احوالهم في الحكماء مع انه رزق الله عن محمد بن النبوة عن الصادق
 كافر لقل ان في سنة احدى ثمانين وخمس مائة من الهجرة النبوية
 قرآن نصر وشري في مخرج البران ومورج هو الحكم المخرج ومنه الانوار
 اشرع المعروف بان سمورة الارض تنهد الرجح في يوم كذا وضاف
 من ذلك وبنوا عمارت في تحت الارض واودوا اليها في هذا اليوم فلما
 ذلك اليوم لم تهبط اصلا ولا اهلها فلما لم تنزل ان يوقد مصباح على
 في هذا اليوم فكان ذلك المصباح يضيئ بالليل وقال في الاكابر
 كفت انور كذا اثار باردا سمعت . ويزيد عمارت في ليس كذا ببركي
 در روز حكم او نوزيده است صح ما . يا مزل الربيع تو دا في النوري
فصل في بيان الاختلاف الواقع في الايام والشهور بسنين عند الشيع

والرودم الشمس النجيم فالشهور ان اليرم طيلة عند اهل الشرح من جزيرتين
الحق بستان القصر او ذاب الحيرة الشرقية على خلاف الرايين لا مثله
وعند الرودم من طلوع الشمس لا مثله وعند النجيم من زوالها لا مثله والهاجرة
اهل الشرح من طلوع النجيم ان السطيل لا غر الشمس على الشهر عند جرم
من طلوع الشمس لا غر بها ولا يغنيان الليل لا الذهب بالماثه فبذلك
معبدة بالنسبة لا ير القدر فالشهر عند هم هو زمان مفارقة لغيره فمفارقة
مع الشمس لا يكل وضع شكل ويجعل المبدأ شكل الهدل او يختلف ذلك الزمان
باختلاف ساعات القمر وعند ذلك من روية هلال لاهل آخره يكون
تشرين له او قد يكون تسعة عشر من فمن هلال لاهل آخره يسمى بالشهر الهلال
والشهر العربى دكا والشهور العربية شهرة والسنة عند هم هي اثني عشر شهرا
من شهرهم قال الله ان عدة الشهور عند الله اثني عشر شهرا كانت الايام فبذلك
واجبة واما عند غيرهم فمعتبران بالنسبة لا ير الشمس فالأحقق عند هم هو زمان

[illegible]

شهر رمضان المبارك في اوله احدى مائتين سنة على الاشهر كانت ليلة الاثنين
 وفي ثمانين نزلت فيه ابراهيم ودفن في مكة نزلت التوراة وفي ثمانين سنة نزلت
 توفيت فيه كبر في هذا المم قبلها ثمانين ايام توفى ابو طالب سنة النبي هم عام
 وفي ثمانين سنة نزلت الانجيل وفي ثمانين سنة نزلت القرآن وفي ثمانين سنة
 مولد الخوادم وليست في ثمانين سنة تدبر في ليلة القدر وفي ثمانين سنة
 وفي ثمانين سنة نزل نور في ليلة تسعة عشر من ربيع المرجين في ثمانين سنة
 في ثمانين سنة وفي ثمانين سنة ثمان نعت ملك وضع على اسم جليلية كانت النبي ام
 الاصنام وفي ثمانين سنة نزل الانبياء في ثمانين سنة وفي ثمانين سنة نزل
 وعلى سنة النبي من الهجرة ليلة ثمانين سنة ليلة الجني وفي ثمانين سنة نزل
شهر شوال الحرام اول يوم من عيد الفطر وفيه احدى مائة ليلة من
 في الاشهر غزوة احد وروى في ثمانين سنة وفي ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة
 فيها عاذا **في ثمانين سنة** في اول يوم من سنة ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة

ابراهيم

ابراهيم واسم النبي محمد بن عبد الله في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة
 سنة ثمانين مائتين من الهجرة على الاشهر وفي ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة
 ولد ابراهيم عليه السلام في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة
 وقيل في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة
 عليا في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة
 وثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة
 في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة
 وفي ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة
 من الفاروق في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة
 وليست في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة
 في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة
الحرم اليوم الاول من معظم عترة مكة في ثمانين سنة في ثمانين سنة في ثمانين سنة

بهاك معوية وفيها من عشرة فاكهات كل يوم وفيها من عشرة من بيت النبي صلى الله عليه وسلم
شهر شعبان المعظم في ثمانية عشر من الشهر نزل من فيه من شهر رمضان
 وفي ثمانية عشر من الشهر من نصف مائة من **جسد الله تعالى**
 فيما ورد في ثمانية عشر من شهر رمضان في ثمانية عشر من شهر رمضان
 لا اله الا الله المعبر المصطفى محمد ابا عبد الله ما بين طلوع الفجر الى طلوع الشمس
 منسوبه الى المومنين ما لا يتوكل فيها من الفلك ولها دعاة مذكورة
 الادعية وما ينبغي ان يعبر فيه من الصدق بمهما تميز ان كان غير الماروي عن الصادق
 ان قال ان وال الله بكم وال الله بكم وال الله بكم وال الله بكم وال الله بكم
 يريد بها ما لا يتوكل فيه من الله تعالى من الساعات والاشهر في ذلك اليوم
 بما لا يورد ولم يرد في ذلك اليوم من سائر الاوقات والوجه الذي بين الصديق عليه السلام
 والتميم في الشياطين في الفلك والكل واحد من دعاة مذكورة في محله **الشمس**
 من طلوع الشمس الى ما بين ما بين الشمس والشمس في ثمانية عشر من شهر رمضان في ثمانية عشر من شهر رمضان

ولها دعاة مذكورة في ثمانية عشر من شهر رمضان في ثمانية عشر من شهر رمضان
 والشمس من طلوع الشمس الى ما بين ما بين الشمس والشمس في ثمانية عشر من شهر رمضان في ثمانية عشر من شهر رمضان
 من ارتفاع النهار الى الزوال منسوبه الى السيد علي بن ابي طالب في ثمانية عشر من شهر رمضان في ثمانية عشر من شهر رمضان
 ونفث الشياطين من حواء المقصوره وما جرت العادة بفعلها في ثمانية عشر من شهر رمضان في ثمانية عشر من شهر رمضان
 واذا دعاها مذكورة في ثمانية عشر من شهر رمضان في ثمانية عشر من شهر رمضان
 وهي الباقية من ما يتوكل فيها من الفلك وما يتوكل فيها من العبادات حسن ولها دعاة مذكورة
 الادعية **الشمس** من طلوع الشمس الى ما بين ما بين الشمس والشمس في ثمانية عشر من شهر رمضان في ثمانية عشر من شهر رمضان
 والشمس من طلوع الشمس الى ما بين ما بين الشمس والشمس في ثمانية عشر من شهر رمضان في ثمانية عشر من شهر رمضان
 مقدار اربع ركعات قبل الظهر في كل يوم من ما يتوكل فيها من الفلك في ثمانية عشر من شهر رمضان في ثمانية عشر من شهر رمضان
 ولها دعاة مذكورة في ثمانية عشر من شهر رمضان في ثمانية عشر من شهر رمضان
 والشمس من طلوع الشمس الى ما بين ما بين الشمس والشمس في ثمانية عشر من شهر رمضان في ثمانية عشر من شهر رمضان
 من صلوة الظهر الى ما بين ما بين الظهر والشمس في ثمانية عشر من شهر رمضان في ثمانية عشر من شهر رمضان

حدثنا قتيبة بن سعيد عن تربته وسع عليه رقة **اليوم الثامن** قال لم
 صالح الكل من سبع او ثمانية ومن دخل على الصبي فنهض عليه فذكر كونه
 والسفر والبر والرجوع الى الحرب من ولد في صلبه ولا تدرى من مرضه لم يدر على الله
 ومن مضى في يوم يمشي اليك بعد المرض فيه **اليوم التاسع** قال لم يدرى من مرضه
 لكل امرئ فيه فابدا في العسر واليسر والزرع والغرس من عارضه غلب ومن
 في رزق ماله ولا يدرى من مرضه فنجي ومن مرضه يفتل ومن مضى في قدر
 ولد في صلبه ولا تدرى من مرضه فكل **اليوم العاشر** قال لم يدرى من مرضه
 يكون في يوم يدرى من مرضه فكل **اليوم الحادي عشر** قال لم يدرى من مرضه
 ويمنع المرض فيه ان يرضى في رايه صالح الكل فكل من مرضه فكل من مرضه
 من السكتا فنهض **اليوم الثاني عشر** قال لم يدرى من مرضه فكل من مرضه
 والشري وغيره في كل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه
 ان يرا من مضى في رايه فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه

سليمان **اليوم الثالث عشر** قال لم يدرى من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه
 المرض من الكس والمرض فيه فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه
 صالح مبارك فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه
 يوم خمس فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه
 ومن مضى في رايه فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه
 قال لم يدرى من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه
 وهو لا تدرى من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه
 عمر طيب ويكون مشوقا طيبا فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه
 يوم صالح لكل الامر الامن اراد ان يرضى او يرضى من مرضه فكل من مرضه
 مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه
 لا يرضى من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه
 سلم ومن مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه فكل من مرضه

اليوم السابع عشر قال يوم سوط احد في ليلة زهرة اقرض اقرض من
 في شين لم يرد اليه اقرض لم يرد ومن ولد في صلي حاله وفرد اليه يوم سوط
 ما شتم وتروجا اقرضوا وازروا وادوا على السلطان فخر اكرام
 تعقني وفرد اليه يوم سوط **اليوم الثامن عشر** قال يوم سوط
 شي من سوط اقرض اقرض من سوط سوط وفرد اليه يوم سوط
 يرا ومن ولد في صلي حاله **اليوم التاسع عشر** قال يوم سوط ولد في صلي
 صالح لسفر المشقة على سوط وسوط اقرض اقرض من سوط
 قد عليا خسر مشقة من ولد في صلي حاله **اليوم العاشر**
 قال يوم سوط صالح لسفر مشقة اكرام والبنا وقرض الارض من سوط
 اكرام ولد نول على سلطان وبنا المشقة من سوط في صلي امره ومن سوط
 ومن ولد في صلي مشقة **اليوم الحادي عشر** قال يوم سوط من سوط
 حابة واقن في السلطان من سوط خيف علي من ولد في صلي حاله

يصلح الامراق الدم **اليوم الثاني عشر** قال يوم سوط صالح لسفر مشقة
 والزنى والدخول على السلطان والصدقة في صلي حاله والمرضى في سوط
 بن في **اليوم الثالث عشر** قال ولد في صلي حاله والمرضى في سوط
 والفرد على السلطان من سوط في صلي حاله والمرضى في سوط
اليوم الرابع عشر قال يوم سوط من سوط ولد في صلي حاله والمرضى في سوط
 ومن ولد في صلي حاله ومرضى في صلي حاله والمرضى في سوط
 والمرضى في صلي حاله **اليوم الخامس عشر** قال يوم سوط من سوط
 سوط حابة نامة يوم سوط في صلي حاله والمرضى في سوط
 سوط وفرد اليه لم يقرض من سوط في صلي حاله والمرضى في سوط
 ويسم سوط **اليوم السادس عشر** قال يوم سوط من سوط ولد في صلي حاله
 في طارق زوية لان في صلي حاله والمرضى في سوط
 والمرضى في صلي حاله **اليوم السابع عشر** قال يوم سوط من سوط

وخته ایام کار و من اصادق هم شود الفارسیه لا یصلح لامور دول یعنی
 شهر من شهر الرابع الثامن لیسر و الحسین شکر لکما عین الملک الفارسی
 الثامن لکما طره و الفارسیه و هذه تریه قول الصادق ع الفارسیه کما لکما
 بقول جعفر صادق علیه السلام **۱** زناه فارسیا هفت روز مذکور است
 تحت از نسیم یار بخت و یسیر **۲** چور و زنده هم روز شام و زنده
 ذکر غریبیم سبت و یک و چوبی **۳** چوبی و پنج و آن بخت و چوبی
 بجز غیاده کار کن و این ایام **۴** اگر چه یک و یک و پنج و زنده
 باندیت سر و زنده و خفته **۵** در غنیمت و این یک و یک و زنده
 و این ایام و ششم نفر کن زنده **۶** که خوف ملک در این هر نفس و زنده
 بر روز بانه هم پیش باد شاه **۷** اگر چه یک و یک و زنده و زنده
 که بر زنده و این روز ناپسند بود **۸** که خوف هوا **۹** مذکور
 مکن هر از هم با کسر مشا طره **۱۰** که در غنیمت این روز صلح معده است

جدول فیما ورد فی النجوم و در این ایام که در این کتاب است
 اری الاحد المبارک یوم سعد **۱** لغرض العود و صلح و البسنة
 و فی الاثنين للتعلیم امن **۲** و بالبرکات یعرف و الرخاء
 و ان رمت الحیات و لکما **۳** فذاک الیوم امر ارق الدماء
 و قیت من المکاره و العناء **۴** و لذات الرجال مع النساء
 لا دراکت الفوائد و العنايا **۵** فقم الیوم یوم الاربعاء
 و فی یوم الخميس طلاب رزق **۶** و ان اجبت ان تسقى و آت
 و یوم الجمعة التزوج فیه **۷** و یوم السبت ان سافرت
 و هذا یوم لا یصلح الا **۸** نبی اوصی الانبیاء
یوم الاحد هو اول الایام و فیه بدأ الدنیا و هو الشمس کما فی القراء
 السالکین و ارباب البه و فی الایام المشهورة منسوبه لایام المومنین **۹**
 یوم لغرض العود و البسنة **۱۰** و فی یوم الجمعة تجارة و الخاش کان النبی اکرم

على صومهم في يوم النحر فقال جابر بن عبد الله انما انا احب ان يرفع علي ما
 يكره في الصوم من غير ان يرفع علي ما احب ان يرفع علي ما احب ان يرفع علي ما
 ولما رزقنا قال ابو ايوب بن كعب بن زيد انما انا احب ان يرفع علي ما
 طيبهم بركة الاشئين طين نعم قال في يوم غفر لهم من الاشئين فقد نازلت في دار
 عن الوحي لا تخفوا الحول وفي الايات المنسوبة لا على كبره في التلخيص **يوم النحر**
 كبره في التلخيص والعهد والجهاد في سبيل الله فلو لم يفر من يوم النحر والطلب في
 في يوم يوم الان ما نفي كبره ليدل ادم والجماعة فيه محمود لما روي في الايات المنسوبة
يوم النحر هو عطارد ووجه التلخيص الحكمة في الاحتكام للايات المنسوبة في
 ما من امر بها في يوم الاربعاء الا وقد تم في ليلة الدار والجماعة في الايات المنسوبة
يوم النحر هو شمس في كبره في التلخيص والعهد والجهاد في سبيل الله فلو لم يفر من يوم النحر
 الطلوع في كبره في التلخيص والعهد والجهاد في سبيل الله فلو لم يفر من يوم النحر
 التلخيص والعهد والجهاد في سبيل الله فلو لم يفر من يوم النحر والطلب في

الشمس
 النطقات والترتيلات بالنسبة لاسائر الايام فانه سيد الايام في الحديث
 على يوم ولا عزيت افضل منه ولا كل الزمان في ليلة فضل كبره في التلخيص
 الدعوت ويكره لغيره في صلوة لما روي من سائر في صلوة ما روي ما روي ما روي
يوم النحر هو ليلته في كبره في التلخيص والعهد والجهاد في سبيل الله فلو لم يفر من يوم النحر
 لعل ان النبي صوبه في كبره في التلخيص والعهد والجهاد في سبيل الله فلو لم يفر من يوم النحر
يوم النحر هو الجود في كبره في التلخيص والعهد والجهاد في سبيل الله فلو لم يفر من يوم النحر
 لكنه اوردته في كبره في التلخيص والعهد والجهاد في سبيل الله فلو لم يفر من يوم النحر
 السهام والابية اوردته في كبره في التلخيص والعهد والجهاد في سبيل الله فلو لم يفر من يوم النحر
 هو كبره في التلخيص والعهد والجهاد في سبيل الله فلو لم يفر من يوم النحر
 نيكته في كبره في التلخيص والعهد والجهاد في سبيل الله فلو لم يفر من يوم النحر
 كبره في التلخيص والعهد والجهاد في سبيل الله فلو لم يفر من يوم النحر
يوم النحر هو الجود في كبره في التلخيص والعهد والجهاد في سبيل الله فلو لم يفر من يوم النحر

نماز و روزه و ادا نمودن اینها عشره است و اگر در این عمل غیلا یا بکار
 مردود بر آن بود و نیکو بود و در وقت **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
 خضر پوشیدن لباس نوزش کردن **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
 یک و نیم بر بگذارد از هفتده آنچه **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
العقرب **جید** **لا کل الدویه و الفی و العز و التیام** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
 العاصی و الذیاب **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
 ماه چون در غرض آید نیک **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
 هم هر احتیاجت نماید هم **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
 اسبک آید رایت و آن را **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
بسم الله الرحمن الرحیم **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
 ماه چون در وقت آید نیک باشد **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
 هر که هیچ چه و چون آید نیک **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**

ترش دادن و کشش بر سر آن **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
جید **لا کل الدویه و الفی و العز و التیام** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
 اذ کان الطاهر **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
 ماه چون در وقت آید نیک **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
 جاد و کس و هر چه را **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
 نیک **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
الحمد لله رب العالمین **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
 و تغییر **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
 ماه چون در وقت آید نیک **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
 نیک **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
 حصنها و قلعتها **بسم الله الرحمن الرحیم** **الحمد لله رب العالمین** **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**
الحمد لله رب العالمین **و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین**

عن الصادق عليه السلام قيل ان الله يستزل الرزق بشي من التبعية فيما بين
 الطلوع والفرج ^{طالع} طلوع الشمس قال اجل ولكن انزكت بخبر من ذلك اخذنا ربك يوم الظفر
 يوم الجمعة ما عداه موسى بن بكر من ان قال قلت لابي الحسن ان اصحابنا يقولون
 ان هذا ربك يوم الجمعة فقال سبحان الله هذا ان شئت يوم الجمعة
 شئت فسمي الايام فليعمل ان الراوي بهم انهم يقولون ان فعلها لا يفرق
 اليوم فزده الايام موسى بن اليازم في عدم الازم وفي يوم الاربعاء ما كان
 الرمد لما روي عن من قص الظاهر يوم الاربعاء فبدا بالخصر الايسر ^{من} وفي يوم
 الايسر كان له ان من الرمد وفي يوم الخميس مع انما روي في الجمعة ان من الغفر
 لما روي عنه من من قص الظاهر يوم الخميس كانت واحدة اليوم الجمعة في الرمد
 وايضا في هذا اليوم ان من الرمد لما روي عن ابي الحسن في شك من خلع
 عينه قال لا ادلك على شيء اذا فعلت لم تشكك عيني فقال لي
 خذ من اطفاك في كل خميس قال ففعلت فلم تشكك عيني وفي يوم السبت

الاحمد لما روي عن ابي الحسن من قلم الظفر يوم السبت وقصة الكاظم عليه السلام
 وفي يوم الاحد يورث واما البركة لما روي عنه من قلم الظفر يوم الاحد
 يذهب البركة وفي يوم الاثنين يورث كلف لما روي عن ابي الحسن من
 الحديث ان آتفا وفي يوم الاثنين يورث كلفا قاريا وفي يوم الثلاثاء
 السمكة لما روي عنه في ذيل الذكر آتفا وفي يوم الثلاثاء السمكة
 الاربعاء يورث من الخلق لما روي عنه في ضمن الخبر الرمد فيما بين يوم
 الخميس والجمعة وفي يوم الخميس يورث فرج العاقر من البدن لما روي عنه في
 الرواية الذبورة آتفا وفي يوم الخميس يخرج من الذبارة وفي يوم الجمعة زيادة العمر
 تحت الرواية السابقة ويوم الجمعة يورث العود المال **جديد** **الحج**
 في يوم الخميس من لما روي عن الصادق عليه السلام ومن احتجتم آخر خميس من شهر ربيع
 الدار سلا وعنه ان الدار يجتمع في موضع الحجة فاداراك الشمس تفرق
 فحدثك من الحجة قبل الزوال في يوم الاحد ثفا من كل دار المارة

الحجامة يوم الاحد شفا من كل داء في يوم الشنا يوافق سابع عشرة رجب
 او احد عشر من شفا من داء الهن و لما روى عن النبي ص من صا حجة
 الشنا سبع عشرة او ثلث عشرة او احدى وعشرين كان الشفا لا يمتد في
 النصف الاول من الشهر روي بخلاف النصف للآخر فانها فيه محدودة لما
 عن النبي ص قال صلى الله عليه وآله في اول الشهر لا يرم النصف فكل ما
 داء وعله ولكن عليك بالحجامة من سبع عشرة الى الهلال فكل يوم شفا
 وبركة وفي يوم غير حجمة الاربعاء السبت فنها البرص و لما روى عن النبي
 في ذيل الحديث السابق غير حجمة الاربعاء السبت فنها البرص و لما روى
 عنه من احجم يوم الاربعاء فاشفا و من غلب من الانفة و العظم ^{الاول} النصف
 من الشهر مضار الاول يطر العروق الثاني يورث السهر الثالث يضعف ^{الرباعي}
 الرابع يورث الصواع الخامس يورث صفرة اللون السادس يورث عتة ^{الاشيا}
 السابع يورث موتة الفجاء الثامن يورث الصواع التاسع يورث وجع الاضعا

الحجامة يورث الداء الاول الحكة عشرة يورث خبط الدماغ الثاني عشرة يورث ضعف ^{اليد}
 الثالث عشرة يورث الضج والملاحة الرابع عشرة يورث الحكة والنفخ الخامس عشرة يورث ^{التهيج}
 واما منافع نصف الثاني الحكة عشرة يورث الغرغرة والثقل الثالث عشرة يورث ^{صحة}
 البدن الثامن عشرة يقوى البدن التاسع عشرة يدفع وجع العين العشرون ^{يورث}
 الصبر الحادي والعشرون يزيد في نور القلب الثاني والعشرون يقوى القلب الثالث ^{يورث}
 والعشرون يفرج القلب الرابع والعشرون يدفع صفرة اللون الخامس والعشرون ^{يعضي}
 انحطاط ال ^{النفث} ومن العشرون يخلص من المرض السادس والعشرون يورث من ^{النفث}
 الثامن والعشرون يقوى القلب التاسع والعشرون يخلص من المرض ^{النفث}
 ليس حكم **حديث الاستئصال** ^{النفث} يحسن المزاج من البيت في الصيف في يوم
 في الشنا في يوم الجمعة لما روى عن الصادق ع قال كان رسول الله ص اذا خرج
 من البيت في الصيف خرج يوم الخميس اذا اراد ان يدخل فاستن من ^{البرد}
 دخل يوم الجمعة وفي رواية عن ابن عباس ان النبي ص كان يخرج اذا دخل ^{الصيف}

ليلة الجمعة اذا دخل الشئ دخل ليلة الجمعة **عبد الله بن عمر** السدي يوم الخميس
 لما روى عن الصادق عليه السلام في يوم السبت فلان حجر ازال من جبل الورد
 لا مكانه لما روى عنه في قول الرضا عليه السلام في تصديق الصلوة يوم الجمعة
 فاستشهدوا في الارض وابتغوا من فضل الرضا في الصلوة يوم الجمعة **عبد الله بن عثمان**
 يوم السبت في السفر في يوم الجمعة روى في ليلة جمعة لما روى عنه من سفر
 في يوم الجمعة ما رواه مالك لما روى عن ابي عبد الله في السفر في يوم الجمعة
 ليلة الجمعة في يوم الاربعاء الا من الشهر حسن لما روى في تركت بعض الاحاديث
 عن الخروج يوم الاربعاء لا يدور فكتب من خرج يوم الاربعاء لا يدور **عبد الله بن**
 علي اهل الطيرة وفي من كل آفة وفي بعض الروايات يدل على تركها **عبد الله بن**
 الاربعاء والمراد يوم الاربعاء لا يدور واخر اربعاء يكون في الشهر **عبد الله بن**
عبد الله بن الاكل ما بين الغداة والعشي في يوم لما روى عن شهاب بن ربيع قال
 شكوت لابي عبد الله ما يق من الاربعة والخمسة فقال لا تتركها ولا تاكل

بينها شيئا فان في يدك والبدن الماصت السعة تقول زنتهم بها بكثرة وشيئا من
 قرب الجسد لما روى عن ابي الحسن في انبعاث القبر فلا تدنوه بها
 في ترك العتق خرا الجسد لما روى عن ابي الحسن الرضا عليه السلام في ليلة الجمعة
 العتق اذا تركت الرجل عتق لم يزل يروي عليه ذلك العتق لما ان يصبح يوم
 اجعلك اكله كما يحبني واخلك الله كما اطعمني فلا يدع عن احدكم عتق ولو قتل
 من خيرا وبشرته من ماء وفسد الكهول في يوم ان ياكل الرجل بالليل شيئا
 اوى للسرور والطيب للنعمة وفي ترك العتق ليلة السبت والاحد والثنين **عبد الله بن**
 لاربعين يوما لما روى عن ابي عبد الله من ترك العتق ليلة السبت والاحد **عبد الله بن**
 ونسب فحرقه فلم ير صبح الاربعةين يوما واكل سبع عجوة عند السور في قيل الدنيا
 لما روى عن الصادق من من اكل سبع تمرات عجوة عند ما قيلت العجوة من
 واكل احدى عشر بين زينة حواء في الصبح واضل الامر من لما روى عن ابي عبد الله
 من اصبح باحدى عشر بين زينة حواء في الصبح واضل الامر من الموت واكل فانه يوم

الجعد من نور القلب اربعين صباحا لما روى عن ابي الحسن ع من اكل ما ينزل يوم
 على الرقي نور قلب اربعين صباحا فان اكل ما تنبت فثمانين يوما فان
 ثلثا فانه يحترق من يوم وطرد عنه ومنه ومنه الشيطان ومن طرد عنه
 الشيطان لم يصل الرزق من لم يصل الرزق اربعة ايام اكل الحسن في ريس كل
 لما روى عن الصادق ع ثم لم يلق الحسن بعد الغم والطيب الحجة في المنام
 ويصبر من بعد اكل ريس الشجر او تلك ان لا ترد واجبة فيه **جديد**
 النوم على سبعة انواع نوم الغفلة وهي في مجلس الذكر ولا يقاوم في وقت الصلاة
 ونوم للفتنة في وقت الصبح ونوم العقوبة بعد صلوة الفجر ونوم الراحة
 وقت القيولة ونوم الرخصة بعد صلوة العشاء ونوم الحسرة في ليلة الجمعة
 ما بين طلوع الفجر وطلوع الشمس من نوم لما روى عن الصادق ع في قول ابي عبد الله
 قال قلت لابي الحسن ع اني انا في كل يوم ما بين طلوع الفجر وطلوع الشمس
 من نام بينهما نام عن رزقه والنوم بعد العصر روى لما روى عن النبي ص من نام

العصر فاحسن عقله لا يلبس من الانفس **تكملة اوقات الصلوات** وان
 في ذلك حديث عن اهل البيت عليهم السلام **يوم الجمعة** جسد من الصبح لا يظهر
 ثم من العصر لا يظهر **يوم الاثنين** جسد من طلوع الفجر وطلوع الشمس ثم من
 الظهر من العصر لا يظهر **يوم الثلاثاء** جسد من الفجر لا يظهر ثم من
 عشاء الاخرة **يوم الأربعاء** جسد من العصر لا يظهر ثم من الاخرة **يوم الخميس**
 جسد من طلوع الشمس ثم من الظهر لا يظهر **يوم الجمعة** جسد من طلوع
 لا يظهر الشمس ثم من الزوال لا يظهر **يوم السبت** جسد من الفجر ثم من الزوال
 لا يظهر **يوم الاحد** ما ورد في احوال المومنين بالنسبة الى الايام والاشياء
 روى ابي سعيد الخدري عن النبي ص وصايا كثيرة وضاحجة في ادب التفرج
 لعين بن ابي طالب ونحن نذكر بعض المنسوبة الى الاوقات والايام دون الذي
 لا يدخل المرام فنهاست محمود ودرية ومنها ايام ردية ومنها ايام ردية
 ودرية فمن اشياء الحمودة عند الزوال يوم الخميس لقوله من في صيد العباد

يا على ان جامعتهما يوم الخميس عند كيد السماء فتضي بينكما ولد فان الشيطان لا يجزي
 يشيب يكون خميسا ويزداد السك في الدين والدنيا ومنها يوم الجمعة يوم الجمعة
 لعل ان جامعتهما يوم الجمعة عند كيد السماء فتضي بينكما ولد فان يكون مودعا شهورا
 ومنها يوم السبت الاخرة من ليلة الجمعة لعل ان جامعتهما ان جامعتهما ليلة
 يوم السبت الاخرة فان سريحي ان يكون له ولد من الابدال منهم ومن سريحي الزينة
 ما بعد الظهر لما قول النبي في وصية لعل يا على لا تجامع مع امرأتك بعد الظهر
 ان قضى بينكما ولد في ذلك الوقت يكون احوال الشيطان يفيض الجحش ومنها ما
 من الليل لقوله انه وصية لعل يا على لا تجامع في اطلعت من الليل فان قضى بينكما
 لا توطن ان يكون مغاضرا ثم لا الذي على الاخرة في حوزة قضى بينكما فتضيق
 ومنها ما قاله عند نصف النهار قال الباق من طرفة ان رجلا تزوج من امرأة
 عند نصف النهار قال اراهما نصف النهار فانها من طلع الفجر لا طلع الشمس
 معيشة لا معيشة لعل الباق من طرفة من سريحي لعل في وقت وان كان

قال

قال نعم من طلع الفجر لا طلع الشمس من مبيد النقص لا معيشة الشفق ومنها ما
 اصفر الشمس وقت طلوعها لعل النبي في كبره الجنازة حين قصف الشمس
 وهي صفراء ومن الايام البرية اول الشهر ووسطه واخره لعل النبي في حوزة
 لعل يا على لا تجامع امرأتك في اول الشهر ووسطه واخره فان الجنون والجنون
 والبرص والجبل لمرج البها ولا ولد في معناه حديث عن الصادق واما
 النصف من شعب لعل في وصية لعل يا على لا تجامع امرأتك في النصف
 من شعب فان قضى بينكما ولد يكون ثوبا زينة ومنها ما قاله في آخر شهر
 ويسمى الحاق وهو الزمان الذي يكون الغفيرة في آخر وصية من البرص
 النبي في وصية لعل يا على لا تجامع امرأتك في آخر وصية من الشهر لعل في
 فان قضى بينكما ولد يكون عشا او عونا لعل ان يكون ذلك قوم من
 على يد لعل الكاظم من تزوج في حاق الشهر فليس له ولد ولا نقل
 عن الباق من طرفة الا انه من طرفة في الجامعة ومنها ما لعل لعل الباق من طرفة

سئل ايكه اجماع في وقت وان كان من حلال قال نعم الذي تكلمت
 ومنها اليوم التي تبينها البرج السوداء الحمر البصر والفرزلة لقول البا
 حين سئل ايكه اجماع في وقت وان كان من حلال قال نعم في اليوم التي
 البرج السوداء الحمر البصر واليوم التي تكون فيها الفرزلة ومنها الوقت
 الذي يكون فيه القرفة العقب لقول الصادق من سافر او تزوج
 في العقب لم يبرئ من الدنيا المحمودة ليلة الثلثا لقول النبي
 لعلي ما على ان جاعت اهلكت في ليلة الثلثا قضى بينكما فانه
 الشهادة بعد شهادته ان لا اله الا الله وان محمدا رسوله ولا ينسخ
 ويكون طيب النكحة من الغرم حميم القلب حتى يسطر الكلب من الكذب
 والبهاق ومنها ليلة الجمعة لقول الصادق وصية لعلي ما على وان جاعت
 وكان بينهما دار فانه يكون خطيبا قرا الفتيمة ومنها اول ليلة من شهر
 لقول ابي موسى انما يحب الرجل ان ياتي به في اهل البيت من شهر رمضان

الايام

الايام الروية ليلة الاصحى لقول الصادق وصية لعلي ما على اجماع امر الكلب
 الاصحى فان كان قضى بينكما وله يكون ليرتد اصابع ومنها ليلة الاربعاء لقول
 الصادق لم يمس الرجل ان يدخل بامرته ليلة الاربعاء ومنها ليلة الجمعة
 لقول الباقر حين سئل ايكه اجماع في وقت وان كان من حلال قال
 في ليلة نصف في القم **فيما روي عن** ليلة النوبة في امر الرجل
 النوبة الايام الخمسة وفي دعوات لها تعلق بهذا المطلبين معقوب
 باي ريس ان قال قلت لابي الحسن علي بن محمد العسكري ما يصيد في حق
 الى اختياره الايام من الصادق ما حدثني به الحسن بن عبد الله بن
 عن محمد بن سليمان الديلمي عن ابيه عن الصادق في كل شر فاعرض عليك
 افضل فلما عرضت عليه وصحة قلت لابي سيدي في اكثر هذه الايام فواعظ
 لما ذكرتها من الحسن النجاشي فيها فرما به عن الصادق في التوبة
 فيها فقال لي عيسى سهل ان شئنا بولتنا عصمة لم نكسر بها فخرج

٤٠

الغاية وسببها البعد الغاية بين سببها وذوها والجواب لا يمكن ذلك
 من جهة كونها متناهية في الزمان والجواب لا يمكن ذلك لانها متناهية
 في الزمان حيث شئت وانما شئت ما يهل اذا هيجت وقتك شئت وحيث
 من مخاوتك واسم من مخاوتك فالارادة المتوجهة فيهم قد صدرت فيهم
 فقدم انهم توجهوا كهمزتين والاضداد والاكسار وسورة القدر
 من اخر ال ثم قال انهم كبت الوصول الصائل وبغير تلك ليطول الطول والكل
 لكل في حال الابل والافرة مما زهد في قوة الامكنة وتوكلت من غفلة كذا
 من بركتك محرماتك وعزمتك وعلية عليهم السلام فصل عليهم واغنى شربهم
 وفرة وارزاقهم وفرة وقصصهم في كسب الحافيه وبلغ الجيرة والظفر
 بالامانة وكافية الطائفة الغوية وكل ذي قدرة لا على اذنه حتى يكون في حجة
 وعصية من كل بلد وقصصه وابدلي من الخاف فيه امنا ومن العواين في غير
 لا يصدره صا ومن المراد ولا يجل بطرق من اذني العباد انك على كل شيء قدير

والامور انك تديرها من ليس كذا في سببها والجواب روي عن ابن عباس
 انك انما تديرها من ليس كذا في سببها والجواب روي عن ابن عباس
 في سنة الفرس فاستمعنا في كذا في القسرين قلت لا احد منك كذا في حديث
 قال قال رسول الله من يره ان يرفع نفسه في يوم القيامة يرفع الله عن
 قلت وانما افتتحه في يوم القيامة فذا في كذا عن علم النجوم روي عن ابن عباس
 كسب النظرة النجوم واعرفها واطرف الطالع في خلق من ذلك في في كذا في كذا
 روي عن ابن عباس في كذا في كذا في كذا في كذا في كذا في كذا في كذا في كذا
 روي عن ابن عباس في كذا في كذا في كذا في كذا في كذا في كذا في كذا في كذا
 غير ما يقول المؤمنون فانهم يقولون العلية بها المعلوم التي هي مهيبة الحركة
 عن علي بن الحسين قال ان من الادوية التي قدما الله لاس ما كانا يحولان
 الذي خلقه الله من السواء والارض قال ان الله قد خلقها من السواء
 والنجوم والكلوك قد خلقها من السواء والارض قال ان الله قد خلقها من السواء

كلمة

فهم يرون الفلك فاداد اوده دارت الشمس والقمر والنجوم والكواكب من قبل
 في منازلهما التي قدره الله عز وجل فيها ليهيها فاذكرت ونزل بها
 واداد الله تبارك وتعالى ان يستعينهم من آياته امر الملك الموكل بالفلك ان
 الفلك الذي عليه الشمس والقمر والنجوم والكواكب في الملك الاول
 الفلك الثاني يري من مجاريه قال في يريه من غير الشمس في ذلك المجرى الذي
 في الفلك قال فيطس من مجاريه من غير الشمس فاداد الله ان يعظم الله الشمس
 في البحر على ان يري من خلفه بالآية قال في ذلك من الفلك الثاني الشمس قال
 في ذلك من الفلك فاداد الله ان يري من غير الشمس في ذلك المجرى الذي
 بالفلك ان يري الفلك لا يري الفلك من غير الشمس في ذلك المجرى الذي
 الله يري كذا قال في الفلك في ذلك المجرى الذي
 لها ولا يري بها تيسر الا من كان في شمسها فاذكرت في ذلك المجرى الذي
 لا يري من غير الشمس في ذلك المجرى الذي
 ولا يري من غير الشمس في ذلك المجرى الذي

فهم يرون الفلك فاداد اوده دارت الشمس والقمر والنجوم والكواكب من قبل
 في منازلهما التي قدره الله عز وجل فيها ليهيها فاذكرت ونزل بها
 واداد الله تبارك وتعالى ان يستعينهم من آياته امر الملك الموكل بالفلك ان
 الفلك الذي عليه الشمس والقمر والنجوم والكواكب في الملك الاول
 الفلك الثاني يري من مجاريه قال في يريه من غير الشمس في ذلك المجرى الذي
 في الفلك قال فيطس من مجاريه من غير الشمس فاداد الله ان يعظم الله الشمس
 في البحر على ان يري من خلفه بالآية قال في ذلك من الفلك الثاني الشمس قال
 في ذلك من الفلك فاداد الله ان يري من غير الشمس في ذلك المجرى الذي
 بالفلك ان يري الفلك لا يري الفلك من غير الشمس في ذلك المجرى الذي
 الله يري كذا قال في الفلك في ذلك المجرى الذي
 لها ولا يري بها تيسر الا من كان في شمسها فاذكرت في ذلك المجرى الذي
 لا يري من غير الشمس في ذلك المجرى الذي
 ولا يري من غير الشمس في ذلك المجرى الذي

و در باطن سال به آنکه پیش از اوراق طالع سال و صورت آن باید و در وقت
در باطن سال به آنکه پیش از اوراق طالع سال و صورت آن باید و در وقت
کند و موضع سهام نیز نویسد و سهام را به این شرح تخصیص یابد که از موضع کوا
گیرند و از هر سهام لغت تر سهام سه گانه و هم به این روش از صورت طالع و
افعال به یاد آورند و به طالع احتیاط و احتیاط هم نویسد و صورت آنها را در
طالع از آنچه خوانند و بعد از اوراق طالع و صورت که در آن اتفاق
پیاورند و تعیین اوقات و احوال آن نماید و طالعها را به یک بیت کنند اما
جدد آنها که پیش از اوراق با هم باشد که به حکام فصل قرانات و احکام
برگردد و به توانی و توانی و دیگرها هر چه به هر قدر که شایسته این

معرفت تقویم و بعد از آنکه به این
افعال هر یک از اینها که به هر قدر که شایسته این

و در باطن سال به آنکه پیش از اوراق طالع سال و صورت آن باید و در وقت
در باطن سال به آنکه پیش از اوراق طالع سال و صورت آن باید و در وقت
کند و موضع سهام نیز نویسد و سهام را به این شرح تخصیص یابد که از موضع کوا
گیرند و از هر سهام لغت تر سهام سه گانه و هم به این روش از صورت طالع و
افعال به یاد آورند و به طالع احتیاط و احتیاط هم نویسد و صورت آنها را در
طالع از آنچه خوانند و بعد از اوراق طالع و صورت که در آن اتفاق
پیاورند و تعیین اوقات و احوال آن نماید و طالعها را به یک بیت کنند اما
جدد آنها که پیش از اوراق با هم باشد که به حکام فصل قرانات و احکام
برگردد و به توانی و توانی و دیگرها هر چه به هر قدر که شایسته این

و در باطن سال به آنکه پیش از اوراق طالع سال و صورت آن باید و در وقت
در باطن سال به آنکه پیش از اوراق طالع سال و صورت آن باید و در وقت
کند و موضع سهام نیز نویسد و سهام را به این شرح تخصیص یابد که از موضع کوا
گیرند و از هر سهام لغت تر سهام سه گانه و هم به این روش از صورت طالع و
افعال به یاد آورند و به طالع احتیاط و احتیاط هم نویسد و صورت آنها را در
طالع از آنچه خوانند و بعد از اوراق طالع و صورت که در آن اتفاق
پیاورند و تعیین اوقات و احوال آن نماید و طالعها را به یک بیت کنند اما
جدد آنها که پیش از اوراق با هم باشد که به حکام فصل قرانات و احکام
برگردد و به توانی و توانی و دیگرها هر چه به هر قدر که شایسته این

فصل مقدم در بیان احوال و کسب و معاش و دوله و عمارت و خدایانه و توسل و احیای حیات

[illegible][illegible][illegible]

فصل نهم در گفتار از ارباب آن عصر و در گفتار از ارباب آن
 این گفتار از ارباب آن عصر و در گفتار از ارباب آن
 و در گفتار از ارباب آن عصر و در گفتار از ارباب آن
 مقدم دارند و مجزا می گردانند و در گفتار از ارباب آن

جدول در حساب		در حساب	
مکان	مکان	مکان	مکان
۱۰	۲۰	۳۰	۴۰
۱	۱	۱	۱
۲	۲	۲	۲
۳	۳	۳	۳
۴	۴	۴	۴
۵	۵	۵	۵
۶	۶	۶	۶
۷	۷	۷	۷
۸	۸	۸	۸
۹	۹	۹	۹
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۱	۱۱	۱۱	۱۱
۱۲	۱۲	۱۲	۱۲
۱۳	۱۳	۱۳	۱۳
۱۴	۱۴	۱۴	۱۴
۱۵	۱۵	۱۵	۱۵
۱۶	۱۶	۱۶	۱۶
۱۷	۱۷	۱۷	۱۷
۱۸	۱۸	۱۸	۱۸
۱۹	۱۹	۱۹	۱۹
۲۰	۲۰	۲۰	۲۰

و همچنین در هر جزا سه کینه قسم اول البصیر بر وجهه و نیز بر جبهه

و در این راه صاحب نور معزز زنده و سیم را صاحب جزای غیر عطار و دو همچنین را هم

تمام شود یعنی قسم اول نور حبیب علی بن ابی طالب و قسم دوم نور حبیب اوستاد

شتر بر صاحب سوت و چهارم مرغ از صاحب چهارم صغیر تا باقی مرغ

ترتیب دوم آنست که هر قسم از هر برج که یک شمس باشد یک گویا بر او

نسم اول و دوم از مثلثه فایض هم از نور و هم از سببه هم از جبر نفس را بوجود می‌دهد

نیز از او که در حبس است و از آن بهر خونش و بعد از این که نمره میف

١
 ٢
 ٣
 ٤
 ٥
 ٦
 ٧
 ٨
 ٩
 ١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

وهم چنین هر چه بد و از او قنکت کند بر قفس و در قفس نیز قسم اول اینهاست

وهم را به حبس بر جرم که بعد از این مرتبه تمام را به حبس بر وجه و انقضای

و این تقسیم را شش عشر بنویسند و جدول این است که نوشته می شود

[illegible]

و این کو کسر در هر دو و چند صد و بیست و هفت از آن برج قطع کردیم و بیست و هفت

و بعد از آنکه این پنج بود و از آنجا که هر یک از اینها بود و از آنجا

انھیں جو سزا مانا ان پر ہمارے لیے اور اللہ کے لیے اور نبی کے لیے ایک دوسرے کے لیے

حقیر بنده تاجان درج که لایق است بخدمت پادشاه و بخدمت پادشاه و بخدمت پادشاه

الکبریا فیض العبد المذنب و الحقیر از نور انوار سبحانی ده

نور و جود و کمال و کبریا را از آن حضرت و جبر و کبریا را از آن حضرت

علاقت اللغتين واداء القواعد واداء النحوي واداء الصرف واداء المعاني واداء

پس از آنکه هر یک از کتب در دست رسید و دست جوهره فیه بنده بر آن نوشته شد

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248	249	250	251	252	253	254	255	256	257	258	259	260	261	262	263	264	265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276	277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300	301	302	303	304	305	306	307	308	309	310	311	312	313	314	315	316	317	318	319	320	321	322	323	324	325	326	327	328	329	330	331	332	333	334	335	336	337	338	339	340	341	342	343	344	345	346	347	348	349	350	351	352	353	354	355	356	357	358	359	360	361	362	363	364	365	366	367	368	369	370	371	372	373	374	375	376	377	378	379	380	381	382	383	384	385	386	387	388	389	390	391	392	393	394	395	396	397	398	399	400	401	402	403	404	405	406	407	408	409	410	411	412	413	414	415	416	417	418	419	420	421	422	423	424	425	426	427	428	429	430	431	432	433	434	435	436	437	438	439	440	441	442	443	444	445	446	447	448	449	450	451	452	453	454	455	456	457	458	459	460	461	462	463	464	465	466	467	468	469	470	471	472	473	474	475	476	477	478	479	480	481	482	483	484	485	486	487	488	489	490	491	492	493	494	495	496	497	498	499	500	501	502	503	504	505	506	507	508	509	510	511	512	513	514	515	516	517	518	519	520	521	522	523	524	525	526	527	528	529	530	531	532	533	534	535	536	537	538	539	540	541	542	543	544	545	546	547	548	549	550	551	552	553	554	555	556	557	558	559	560	561	562	563	564	565	566	567	568	569	570	571	572	573	574	575	576	577	578	579	580	581	582	583	584	585	586	587	588	589	590	591	592	593	594	595	596	597	598	599	600	601	602	603	604	605	606	607	608	609	610	611	612	613	614	615	616	617	618	619	620	621	622	623	624	625	626	627	628	629	630	631	632	633	634	635	636	637	638	639	640	641	642	643	644	645	646	647	648	649	650	651	652	653	654	655	656	657	658	659	660	661	662	663	664	665	666	667	668	669	670	671	672	673	674	675	676	677	678	679	680	681	682	683	684	685	686	687	688	689	690	691	692	693	694	695	696	697	698	699	700	701	702	703	704	705	706	707	708	709	710	711	712	713	714	715	716	717	718	719	720	721	722	723	724	725	726	727	728	729	730	731	732	733	734	735	736	737	738	739	740	741	742	743	744	745	746	747	748	749	750	751	752	753	754	755	756	757	758	759	760	761	762	763	764	765	766	767	768	769	770	771	772	773	774	775	776	777	778	779	780	781	782	783	784	785	786	787	788	789	790	791	792	793	794	795	796	797	798	799	800	801	802	803	804	805	806	807	808	809	810	811	812	813	814	815	816	817	818	819	820	821	822	823	824	825	826	827	828	829	830	831	832	833	834	835	836	837	838	839	840	841	842	843	844	845	846	847	848	849	850	851	852	853	854	855	856	857	858	859	860	861	862	863	864	865	866	867	868	869	870	871	872	873	874	875	876	877	878	879	880	881	882	883	884	885	886	887	888	889	890	891	892	893	894	895	896	897	898	899	900	901	902	903	904	905	906	907	908	909	910	911	912	913	914	915	916	917	918	919	920	921	922	923	924	925	926	927	928	929	930	931	932	933	934	935	936	937	938	939	940	941	942	943	944	945	946	947	948	949	950	951	952	953	954	955	956	957	958	959	960	961	962	963	964	965	966	967	968	969	970	971	972	973	974	975	976	977	978	979	980	981	982	983	984	985	986	987	988	989	990	991	992	993	994	995	996	997	998	999	1000
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	------

فصل پنجم در اثبات آفتاب پنج سوره تبارک و تعالیٰ

بوده و عطار که او را از حقیقت بود بود و شایسته بود این تاریخ را که

و اینست اوج عصر در مجسمه که در دست اوج عصر در مجسمه که در دست

در مقدمه کتبیه و اوج کتاب در بستان کتبیه مجید و اوج کتبیه مجید

والتاريخ المذكور في سنة ١٢٠٠

18

ما اوج قدر در وقت اجتماع استقبال بود و الضيف وقت عزت و احترام

کتاب	رقع	مرا	مخ	شمس	نور	نور
آوازه	قرن	شبه	اند	جونا	جونا	عشق
دش	۱۰	اکثر	۴	۴	۷	۱۰
مشت	جونا	مور	رو	روس	روس	نور
دش	۱۰	اکثر	۴	۴	۷	۱۰

درست است بر وجه ظهور و نمودن بر کباب چهار سید و در

داسه و سله چهاره باشد و میران و مغرب فوس بر بار سله و سله و سله

دو کتبه بر چهار ستون کشیده و در چهار گوشه ای که در میان آنست
در آنجا که در میان آنست

در هر کس که ضرر از او بخشد من بخورم و آن جزا و سبیل و قوت و سعادت است

بهارستان کا دیوانہ و برہم خریف از سنا جہیز و مقصلا از و صغر

و اگر مرگش است و ایضا و هم صفی نام آنست که یک از بروج را خارج متعلق بنزاع عنه

مستقل بهت در عرصة اورطوبت و در وقت و ترکیب آینه و جبرهای دیگر

صحيح الطبع عند روبرت هاربرغريف فابساك مستقيم الطبع وروبرت هاربرغريف

_____

منصرف شود و در وقت انقضای آن در وقت اتصال بود و چون قریب به انقضای آن شد
 ناظر خواهد بود اما هنوز تا اتصال نرسیده باشد گویند جمیع الاصلات اگر
 و دیگر گویند که اینها را از غیر است و اگر در هر چه گویند که اینها را از غیر است
 اصله گویند و غیر از این است **فصل پنجم** در بیان اقسام طریقات مردم نفس
 گویند بر آن دو طریقی است یکی از اینها به جهت توحید و مردم سیاه بود و مردم کوب
 و صف و کلمات و سوره و احادیث و تفسیر و غیره و مردم سیاه و مردم کوب
 و عیار و اصل و قائله و اهل کفر و فتنه و مردم کوب و مردم سیاه و مردم کوب
 گویند که اینها را از غیر است و اگر در هر چه گویند که اینها را از غیر است
 و عیار و اصل و قائله و اهل کفر و فتنه و مردم کوب و مردم سیاه و مردم کوب
فصل پنجم در بیان اقسام طریقات مردم نفس
 اتصال که نزد از هر چه است و نفوس است و اینها را که در هر چه است
 و از هر چه جمیع اینها را از هر چه است و اینها را که در هر چه است

و اگر اتصال بر هر چه است و اینها را از هر چه است و اینها را که در هر چه است
 زحمت را و از هر چه جمیع اینها را از هر چه است و اینها را که در هر چه است
 است و اگر در هر چه است و اینها را از هر چه است و اینها را که در هر چه است
 بر هر چه است و اینها را از هر چه است و اینها را که در هر چه است
 و از هر چه است و اینها را از هر چه است و اینها را که در هر چه است
 و گویند که اینها را از هر چه است و اینها را که در هر چه است
 و عیار و اصل و قائله و اهل کفر و فتنه و مردم کوب و مردم سیاه و مردم کوب
 گویند که اینها را از هر چه است و اینها را که در هر چه است
 و عیار و اصل و قائله و اهل کفر و فتنه و مردم کوب و مردم سیاه و مردم کوب
فصل پنجم در بیان اقسام طریقات مردم نفس
 اتصال که نزد از هر چه است و نفوس است و اینها را که در هر چه است
 و از هر چه جمیع اینها را از هر چه است و اینها را که در هر چه است

زان شود هر چه بشکل قمر همچو سحر باز کرده حلقه زنی
تا کند حلقه قدر ایوان را کوش هندوی پیر کیوان را
مشتی دان هر سعاده او اثری از شب ولاده او
خجیر آهسته روزی شب بزم که حسودش کجا و کی و کلام
تا در او نگرانی خودی سال که بر نکست او بخت خیال
مرغبت آسمان پاینده زان سبب دان که هست آینه
هر زمان بالیاس بیرون بدو رو ببرد بدو رو
هست با عقل بیرو بخت جفا بر فزون بادش این هر اخلاص
اخترا و تمام میون باد و ان اعدا همیشه و هر باد
من کجا رسد او باشم که چناندر سخنی که باشم
نرسد در مدح او سخنی چون مقرر مجن خود چه کنم
از فضولی کنی بر پی طایم خاصه بر نظم مدخل آغا تمام

کمال

در مدح منظم نجوم در صورت تقویم

اول از هیاه فلک کویم پس احکام اختران یونیم
آفرینند بر تو فلک دان که فیه آخر مد جرج فلک
بر یکی مادی و دوم تیر است باز ناهید بر صیم میر است
شمس بر جرج جارم است که همچو بر جرج بخیم بهرام
ششمین جرج مشترک دان هفتین است منزل کیوان
باز هشتم که ثانیات بر است زیر او نهم که جمله در او است
نهمین جرج در کشید چه بخت که در جرج خاک برش است
او هم که در دنیا سا دید جرج و اختر بخت او شاید

در مدح نجوم

عدو در جرجها چون شد معلوم بشمید از این بوج و خور
حکای این حکم رصد استخوان را که خنجر اندر حد

بکمال است و بیست و هفت **هفت** از ایشان که اکثرا
 نامشست نام دیگرها **کرا** ایشان کنند بیکرها
 باز کردند نمره حکمت **هفت**ین پنج را در دستش
 چون قایم نگاه شد تمام **پنج** که در هر یکی را نام
 نان و آب حکیم کرد و کار **پنج** دهشت صورت و کار
 بست دیک صورت سالی **پنج** از قوه و جوی به کشت عثمان
 نامشان بخوبی و قافون **پنج** منظره ای که در فزون
 ده قند پنج هم ازین صورت **کرا** از غنچه کدورت
 و لکدن اختراک ازین بقتار **صورت** انکسند هشت و چهار
 هر یکی نان و نوری **پنج** نامش از آن بر کیدان پوی

۵۵۵۵

۵۵۵۵

پنج نگاه از ایشان که یک **نام** این پنج را برین قوت
 هر یکی و بعد ازین **چون** سلطان داند دکی عمل
 باز میوان و خبر به است **چون** دلو است و جوت آن

۵۵۵۵

پنج مابین جلد را که در **پنج** از ایشان صاحبان شش
 اقلین پنج با دگر **پنج** نام این پنج از دگر که در
 هر یک را در دستش **پنج** و جوی به کشت عثمان
 نه و خانده درم **پنج** نامش از آن بر کیدان پوی
 تی و خانده درم **پنج** نامش از آن بر کیدان پوی

۵۵۵۵

و سلطان شش **پنج** نامش از آن بر کیدان پوی
 پنج و جوی به کشت عثمان **پنج** نامش از آن بر کیدان پوی

این پنج را در دستش
 و جوی به کشت عثمان
 نامش از آن بر کیدان پوی

انحل صغر الف ذفر نشان **۱** بان جزا دیم **۲** انسلان

چند اسد دل دان **۳** سبیل **۴** دویزان **۵** خاد و خرم

قوس طاق نشان جدی **۶** دویا یا الف باقی **۷**

دارم

چون بل انشی انیوج **۸** دقم **۹** بقر اختان **۱۰** باید **۱۱** م

اخری نام **۱۲** هر **۱۳** اخت **۱۴** بدانی می کانی **۱۵** دقت

چون انشمن و بین **۱۶** دقم **۱۷** بوجی **۱۸** قناس **۱۹** پنج **۲۰** دکی

بجای

بنجها ساقی و طایع **۲۱** دان **۲۲** نافه **۲۳** نادان **۲۴** همیشه **۲۵** طایع

حالت انشی دشمن **۲۶** دکان **۲۷** نی خاکی **۲۸** بعدی **۲۹** دقون **۳۰** ها

طایع **۳۱** جزا **۳۲** معلو **۳۳** بیلد **۳۴** هو **۳۵** دان **۳۶** قور **۳۷** چک **۳۸** موت **۳۹** عفر **۴۰** دما

دین

سید

پسیدان نیز **۴۱** طرح **۴۲** هر **۴۳** کوب **۴۴** نی **۴۵** معادکی **۴۶** دزدی **۴۷** صلب

نعل آن **۴۸** کبی **۴۹** شغنی **۵۰** شغنی **۵۱** معزی **۵۲** مس **۵۳** دضک **۵۴** شغنی **۵۵** شغنی **۵۶** شغنی **۵۷** شغنی **۵۸** شغنی **۵۹** شغنی **۶۰** شغنی

مثنی **۶۱** یا **۶۲** اوست **۶۳** نی **۶۴** دزی **۶۵** حله **۶۶** دویان **۶۷** دکر **۶۸** دق **۶۹** دق **۷۰** دق

بان **۷۱** دهم **۷۲** غنی **۷۳** دق **۷۴** دق **۷۵** دق **۷۶** دق **۷۷** دق **۷۸** دق **۷۹** دق **۸۰** دق

شمی **۸۱** هم **۸۲** کم **۸۳** دضک **۸۴** دق **۸۵** دق **۸۶** دق **۸۷** دق **۸۸** دق **۸۹** دق **۹۰** دق

س **۹۱** دما **۹۲** دما **۹۳** دما **۹۴** دما **۹۵** دما **۹۶** دما **۹۷** دما **۹۸** دما **۹۹** دما **۱۰۰** دما

تو **۱۰۱** دق **۱۰۲** دق **۱۰۳** دق **۱۰۴** دق **۱۰۵** دق **۱۰۶** دق **۱۰۷** دق **۱۰۸** دق **۱۰۹** دق **۱۱۰** دق

فانک **۱۱۱** دما **۱۱۲** دما **۱۱۳** دما **۱۱۴** دما **۱۱۵** دما **۱۱۶** دما **۱۱۷** دما **۱۱۸** دما **۱۱۹** دما **۱۲۰** دما

دق

شرف **۱۲۱** افتاب **۱۲۲** دان **۱۲۳** محل **۱۲۴** قوی **۱۲۵** مد **۱۲۶** شرف **۱۲۷** شناس **۱۲۸** محل

معد **۱۲۹** جل **۱۳۰** شرف **۱۳۱** بود **۱۳۲** میژن **۱۳۳** شرف **۱۳۴** دق **۱۳۵** دق **۱۳۶** دق **۱۳۷** دق **۱۳۸** دق **۱۳۹** دق **۱۴۰** دق

باید **۱۴۱** انجل **۱۴۲** دق **۱۴۳** شرف **۱۴۴** بقر **۱۴۵** دق **۱۴۶** دق **۱۴۷** دق **۱۴۸** دق **۱۴۹** دق **۱۵۰** دق

نیوز استیلاست بخت شرق **هم چنین آمدن این ماز سلف**
 شرق نامی خانه تیواست **ذنب اندکان شرق کیوست**

در شرق

شرق شخص نوزده در جهت **یاد آید که مایه در جهت**

شرق زهر هفت باشد و نیست **یاد آید که مایه در جهت**

شرق تیوا در جهت **سعد در جهت**

در جهت شاه کیوان **در جهت**

یاد بر چش یا نه است **یاد بر چش یا نه است**

شرق بر چش یا نه است **یاد بر چش یا نه است**

در جهت

در جهت **در جهت**

در جهت **در جهت**

جاء سوخ چون بود سلطان **اندوه صحرای تو هابط مان**

باز میزدان هبوط خورشید **طایفه بوج خورشید**

بوج مایه هبوط تیواست **عقربان مد منین آمد**

دستی هابط تیواست **هم هبوط ذنب تیواست**

در جهت

در جهت **در جهت**

در جهت **در جهت**

در جهت

در جهت **در جهت**

در جهت **در جهت**

در جهت **در جهت**

در جهت

کافی شب رفته باشد و نیست **۱** کوه باشد حکیم از حرکت

دان که کوی کوی که است خرد **۲** در میان ساعت ساعت

بریم راهین شانس اساس **۳** پس هوی کوی بهفت جلیقا

در باب طبع و خلق

هر ملک که طبع دارد **۴** شمس دان هست در آهوی

دان که طبع است دیگر **۵** یاد کوی این سخن که هست عجب

باز شب کوی و خلق فیا **۶** در میان طبع و خلق شکر

در باب طبع و خلق

دان که طبع است **۷** نه هر و چون قمر شام کوی باب

باز دیشب هست و پس نه **۸** شبی این نکته خوش سخن

هست که رفته شب شام **۹** این که خوانند نام آن بهرام

در باب طبع و خلق

دان که طبع است **۱۰** شب و در شب نخل بود و لیلی

در باب طبع و خلق

تیر شب مقدم آید **۱۱** هر دو ساعتی بود استانی

در باب طبع و خلق

دان که طبع است **۱۲** نه هر و در میان شام و آهوی

نکر این جان نه هر دان **۱۳** شب بود و خلق این اقسام

هست شان و نه شب شام **۱۴** این دانی شوی بهلم سحر

در باب طبع و خلق

شما سوز و جمع ماه و فی **۱۵** قادم حکام باشند و عجب

نخل دان نور ماهه شانس **۱۶** هر چو کوی و باخوب فیا

در باب طبع و خلق

بر ملک و به مقبل **۱۷** اندر این باب حکم بسیار است

حالات اول فکر **۱۸** باز بهوان جلدی نیک بدان

در باب طبع و خلق

در مرقع طالع

طالع این برج باشد ای شوق که بر ایندک باشد از مشرق
 هر زاید نماید از حاکم طالع این نعمت در احکام
 او این خانه میوه جان است حکم از هر یک اسرار است
 در مرقع طالع است خانه طالع که بر ایندک باشد از ل
 چهارمین خانه ملک صنعت که از این خانه در این طالع
 الحاحین خانه شیخ و در این خانه هفتمین زن و اسباب
 مرد در هفتمین خانه دخل در این خانه علم و در این
 علم دولت اند هم جویند که در این خانه از هر یکی کویند
 خانه دستان و املا است که در این میان صبیح چرخ نشین
 چون از این بگذری بود و در حکم این برستور مان در علم

در مرقع کواکب

فرج تبو برج طالع مان که در این کتاب مرقع صانع مان

ثابت آمد بوضف چهار دکی که غریب در دوی طالع شمر

در مرقع دگر دین

توس و غنای و خوشه و مایه که در مرقع ایشان کفر زمین خواهی
 کرم این هست بر من عین که بر ایندک این چهار دگر و جلدین

در مرقع کواکب

مشوق اند از برج بدان که بر ایندک این چهار دگر و جلدین

در مرقع کواکب

دانکه نشان خلق مغرب و خانه که بر ایندک این چهار دگر و جلدین

در مرقع کواکب

دانکه دارند از شمال و شب که بر ایندک این چهار دگر و جلدین

در مرقع کواکب

نور با سبیل و جلدی بجم که بر ایندک این چهار دگر و جلدین

فرد ماه ثالث از طالع : دانشی بشود نیک ناسخ
 بهر درختی بود نام : چو درخت ششتم به نام
 خانه بازده است حد اجل : در ده و درج دس در جل

در شش و گوهر

اگره مقابل : غنیمت : بنویس به هفتین و شصت
 بگذرد و عیال قیاس : بعد : تا شود و یوسف است اسان کار

در روز و در وقت و در مکان

ای مبارک جان : عیال بود : بنویس اهل مصر حد و
 منور که نماید من جستا : از جل حد بدان که شش و شصت
 شش و درج بنویس و بیست : هفت و یک و نیم است
 بنویس و یک و نیم : حد اجل و بنویس شش و شصت

الکود

باز از فی حد و درج و در چهار : اندر و بنویس شش و شصت
 هفت از او بنویس حد اجل : هفت و بنویس شش و شصت
 سه و درج بنویس حد اجل : در ده و درج دس در جل

الکود

بنویس شش و درج بنویس حد اجل : هفت و بنویس شش و شصت
 بنویس و بنویس شش و شصت : حد اجل و بنویس شش و شصت
 حد اجل و بنویس شش و شصت : حد اجل و بنویس شش و شصت

الکود

حد و بنویس شش و شصت : از درج هفت و بنویس شش و شصت
 باز بنویس حد و درج و بنویس : هفت و بنویس شش و شصت
 بنویس و بنویس شش و شصت : حد اجل و بنویس شش و شصت

الکود

فوق ماه ثالث از طالع **۱** مانده پس بدین ترتیب ناسخ
 بهر دو بخوبی و در بد نام **۲** و در بد نام **۳** و در بد نام **۴**
 فائز با زده است سعد اهل **۵** در ده و در ده دس در ده

در روز کربلا

اندک مقابل **۱** و در ده **۲** و در ده **۳** و در ده **۴**
 جلد و در ده **۵** و در ده **۶** و در ده **۷** و در ده **۸**

در روز کربلا و کربلا و کربلا

ای مبارک جان ما **۱** و در ده **۲** و در ده **۳** و در ده **۴**
 و در ده **۵** و در ده **۶** و در ده **۷** و در ده **۸**
 و در ده **۹** و در ده **۱۰** و در ده **۱۱** و در ده **۱۲**
 و در ده **۱۳** و در ده **۱۴** و در ده **۱۵** و در ده **۱۶**

الکود

باز از این حد **۱** و در ده **۲** و در ده **۳** و در ده **۴**
 و در ده **۵** و در ده **۶** و در ده **۷** و در ده **۸**
 و در ده **۹** و در ده **۱۰** و در ده **۱۱** و در ده **۱۲**

الکود

تو در ده **۱** و در ده **۲** و در ده **۳** و در ده **۴**
 و در ده **۵** و در ده **۶** و در ده **۷** و در ده **۸**
 و در ده **۹** و در ده **۱۰** و در ده **۱۱** و در ده **۱۲**

الکود

حد مرز **۱** و در ده **۲** و در ده **۳** و در ده **۴**
 و در ده **۵** و در ده **۶** و در ده **۷** و در ده **۸**
 و در ده **۹** و در ده **۱۰** و در ده **۱۱** و در ده **۱۲**

الکود

باز بر جوی زنجیر اسد **۴** و آنکه بر شعلی صبح بنام شعل
 حد نامید پنجون **۵** زحل **۶** هفت و یکی خواجه کم از آن
 شعلی بگوید **۷** و آنکه **۸** نیز بگوید **۹** و آنکه **۱۰**

السنه

نیز بر حد زنجیر هفت **۱۱** و آنکه **۱۲** و آنکه **۱۳** و آنکه **۱۴**
 شعلی بگوید **۱۵** و آنکه **۱۶** و آنکه **۱۷** و آنکه **۱۸**
 باز بر جوی زنجیر **۱۹** و آنکه **۲۰** و آنکه **۲۱**

السنه

حد بر جوی که خواجه میوز **۲۲** و آنکه **۲۳** و آنکه **۲۴**
 نیز بر حد **۲۵** و آنکه **۲۶** و آنکه **۲۷** و آنکه **۲۸**
 پنج و در حد زنجیر **۲۹** و آنکه **۳۰** و آنکه **۳۱**

السنه

و آنکه

باز بر جوی زنجیر **۳۲** و آنکه **۳۳** و آنکه **۳۴**
 حد نامید پنجون **۳۵** و آنکه **۳۶** و آنکه **۳۷**
 شعلی بگوید **۳۸** و آنکه **۳۹** و آنکه **۴۰**

السنه

شعلی بر حد **۴۱** و آنکه **۴۲** و آنکه **۴۳**
 نیز بر حد **۴۴** و آنکه **۴۵** و آنکه **۴۶**

السنه

و آنکه **۴۷** و آنکه **۴۸** و آنکه **۴۹**
 نیز بر حد **۵۰** و آنکه **۵۱** و آنکه **۵۲**

السنه

نیز بر حد **۵۳** و آنکه **۵۴** و آنکه **۵۵**
 شعلی بر حد **۵۶** و آنکه **۵۷** و آنکه **۵۸**

انظرتی راقی عاقل **:** پنج دیگی تر دلوان حاصل

الموت

ندیشش انوقت حد نهوشنا **:** حد بر جستن قهار شد نصفا

سرد بر حد قیودان را دین **:** باز چو نام زانه آمد بشن

پس بدیگر نصیب زحل است **:** کردید نگاه درین اندخل است

در جود و کرم

چند حد در خوم شد معلوم **:** باد کربان در هر دجوه خوم

زان که هر برج را کنی تقسیم **:** بدقت نمودم حکیم

ده درج هر یکی ازین اقسام **:** پس حکمت معوه کردش نام

زدهر بعد از یک افتخ **:** من چه یک یک میان کنم

حد

مجه مریخ از مل شش و چها **:** مانده خورشید چنان پندار

مذکر

بدان از اجود کن شوق از نور شد **:** بر جستن بدنام ان تا هید

حد

بدان از ان قیودین پس ماهت **:** هر حدی اصل غی هر ماهت

چون

مجه بر جستن درین سکران **:** باز چو نام بدان از ان غی پندار

حد

نجوم در اول آمد سلطان **:** بدان از ان قیودین ماه بدان

حد

هشت خانه خدا را احکام **:** زحل بملقوی و پس بفرام

حد

شصت را بر جستن خورشید نیو آمد **:** بدان از ان قیودین ماه بدان

حد

جوان قیوم کی یاد میں مسبران: مفتوی الہ انیس کوان

چون تمیزان لک را کنی **ع** اندر دین کنی و چون طلب

پیشی مریخ باز غور بیند است. ۱۱ آخر توبه و جود ناکند است

مرد

نیوال بعد بیوج مکان، پی تم آمدیم کسوان

مثنوی صبح حزی پس بزم ۶ بزم کرد در افتاب عام

2

با نزدیکی کند نگاه زهره یا بیشتر و پس عطا دهد

نخل مستوی و پس بهرام: حق ابدان و شد و جو و عام

در روز شنبه از خانه بیرون آمدم و به دیدن دوستان رفتم و در آنجا به صحبت و بازی پرداختم و در آخر روز به خانه رفتم و به خواب رفتم.

چون بود در بوج فانی ۴ جامد بودن اختیار نخواه

ملک در بحر منتقل باید و در بنظر آید شاید

باید رفت نیز وقت بپوشید. هم در این اختیار کوشید.

لیکن اندر برویج الی یہ کہ بغیر اس اختیار سے

کتابخانه

در کتب دی زمان حشام : ماء باید بخاشه برام

و سرافند و در هیچ مشتی و پاید **که** دی سولان اسی بود

1874

در کفی دای شریعت و توفیق **۱** در بقوم و نیکو میا دای

ماہ مارچ ۱۹۰۷ء میں **۱۰** یافتہ و اتصال سعدی ندی

240

وقت باید که ناسور شود **۱** جدا طلب کار اختیار شود

اول این بوی منقلب مد جوی **۲** پس بر بخ منقل ادجی

باید که در کس بدستی است نقل **۳** در خود انشتوی بود جوق

کتابخانه

ابتداء کتابت انهر با **۴** چون کنی اختیار هست جواب

ماه در بوی منقلب با **۵** بد **۶** در بوی است متصل شاید

در آنکه نام بود منقلب **۷** تا آخر کتاب باید مد

در آنکه بوی و بوی **۸** **۹** سود موخ بایستی دیدار

در آنکه بوی و بوی **۱۰** **۱۱** بنک باشد و نظر سوی کیوان

در آنکه بوی و بوی **۱۲** **۱۳** نظر پس جوی منقلی نه هند

در آنکه بوی و بوی **۱۴** **۱۵** تا ایشو منقلی و منقل

و منقل منقلی **۱۶** **۱۷** حد منقلب باید و منقل

نقش

منقلی ای که در بوی و منقلی **۱** انقباض حد منقلی و منقل

کتابخانه

انقباض انقباض **۲** **۳** چو **۴** که بود در بوی خاک منقل

هر بوی ستاد نظر اس **۵** که بود در بوی خاک منقل

کتابخانه

در آنکه بوی و بوی **۶** **۷** بوی خاک منقلی و منقل

نقل ادب کوکب مسعود **۸** تا سعادن بود در بوی و منقل

کتابخانه

در آنکه بوی و بوی **۹** **۱۰** بنایم و منقلی و منقل

ماه باید در بوی و منقلی **۱۱** **۱۲** کوکب سعادن و منقل

کتابخانه

درست رای انداخته و راستی **۱** بیکری اختیار ساعت را

بطلب ماه را بخانه خاند **۲** و بر سر طاق بود نباشد پاک

نیم و یک

در تنظیم می روی نفس زمان **۱** اندر این اختیار بد می شد

باز و مرد بر بوی بادی بوی **۲** در بیانی بقوس دست بندوی

بسط و بدستی نکرات **۳** هر دو از انقوس کره گویان

مسول در خرد

بودن در بار بودایت **۱** اختیار می بودی است

در سینه باشد آبی **۲** اندر دم بخاسته آبی

در این سوی زهر میزد **۳** در نظر باشد می سوی بطل

در نظر بعضی بود سر طاق **۴** در برایش انقوس از کیون

نیم و یک

در ستون آن خری بدن **۱** ماه در بار خواه تابا شد

در بند بادی بوی زخم **۲** نظر سعد طاقه او در این

نیم و یک

در می بود خری **۱** تا که در بوی باد بهت غر

بقوس باقی **۲** غنی اندو در سل هم کی شد

نیم و یک

در می قصد با جهامت **۱** استی بوی به غر با جانی

نظر سعد انقوس پاک **۲** تا که با این هر نباشد پاک

سر بر سعد در مدین حکام **۳** نظر اندر مدتی

نیم و یک

که گاهی هیچ اختیار سفر **۱** ماه در بوی منقلب

نیک باشد بوی خاکی **۲** بیک در سعد و غنی کم تین

فرانکسی و طالع و دهش **۱** باید باین دفعه و دهش

و حال پشته بد

در باطنی از بدن سحرانده **۲** باید اندر بوجه ثابت ماه

طالع وقت بادم مسعود **۳** تا بدو جلد کا و ها عود

صورت مرآت

بکسی که قی حاجتی دارد **۴** کربل و انکه خواهی بودی

باید از صدقه بشارت دینی **۵** جهت ثابت فکر نه در جسدی

بیک انکس باشد یا بدوی **۶** از سعادت گرفتد کارش خوش

عربستان

در کتی با کسی همی عجلدی **۷** اندرین کار باید از جلد

تا بدو در بوجه ثابت مرآت **۸** فارغ از انکس مغالی از انکس

نگار کرد

مرف دایت تا سحر کنی **۹** کوشی تا ساعت اختیار کنی

تا کتان جوی جای ماه منی **۱۰** یا یکی خانه انداخته نری

دیده باغیا با پی در روشی **۱۱** مکن هیچ این چهار برون

و ای که کوب پرتی در روش

مرد دل را دلیل دان کنی **۱۲** بدو هاتین بر بیاع دعفا

هم چنین بر سواد پیوست **۱۳** مکنی بن بر در بر باشت

نمی بر فاتی است **۱۴** دین **۱۵** پس بکودی داخل سوئی همین

بر سپاهی دلیل بجز است **۱۶** دنگ سوئی در اهل طست

بر سلاطین شد انتاب دلیل **۱۷** دنگ دردی در مختار دلیل

بر زانست کوکب ناهید **۱۸** زهر است این ننگی سفید

نمی بجلد ننگای **۱۹** دلیل **۲۰** بود بر این دخیل کتان جلیل

امتیاز به افعال و بگویند پشته **۲۱ در بر روش قرین کس**

با خرد و اعتدال قیاس **ق** با شیوگان کارها بخند
 طلب حاجت جامه و فصل **ب** بدو کس بدین سلسله
 نیست از ضرب و شکن کردن **ب** بالاد و خولند و نهی کردن
 ده بقصد پس نشان خلو نظر **ب** هر چه خواهی بکنی که گفتی
 عرض کنی در بناء حاجت **ب** طلب ملک را بدانی جای
 باقی قیاس بر سیاست **ب** نیکی بیکو بد عمارت
 ملک و خان کارها و دگر **ب** اندرون وقت بر شتاب
 در بدین تکیه نشان نظری باشد **ب** بدین شاه خدایت باشد
 در سیاست طلب کنی شاید **ب** آن خطبه قیاسی
 در بدین نظری مقابل **ب** بدو بدین معامله
 خاصه ملک و قیاس **ب** نیکی بدین پادشاه بدین

پیشتر قریب

در بدین

و بدین معیاران **ب** بدین کارها
 در بدین معیاران **ب** بدین کارها
 نیکی بیکو بد عمارت **ب** نیکی بیکو بد عمارت
 باقی تکیه نشان نظری باشد **ب** بدین شاه خدایت باشد
 در سیاست طلب کنی شاید **ب** آن خطبه قیاسی
 در بدین نظری مقابل **ب** بدو بدین معامله
 خاصه ملک و قیاس **ب** نیکی بدین پادشاه بدین

پیشتر قریب

و بدین معیاران **ب** بدین کارها
 در بدین معیاران **ب** بدین کارها
 نیکی بیکو بد عمارت **ب** نیکی بیکو بد عمارت
 باقی تکیه نشان نظری باشد **ب** بدین شاه خدایت باشد
 در سیاست طلب کنی شاید **ب** آن خطبه قیاسی
 در بدین نظری مقابل **ب** بدو بدین معامله
 خاصه ملک و قیاس **ب** نیکی بدین پادشاه بدین

پیشتر قریب

در بر بان حل قرآن **قر** باشد لغز کانها عجل

خاصه توحیح و جامع بی یکن **ک** کاهای سفر بخندند

باز نبودن نکردن کا **د**ین **ک** چنان جوی خوشی کنند این

باز اگر نشان نظر پوشد **ی** کار بند این حدیث بی تلبس

دیدن بی وجه و دهقان **ن** نیک دان معارف بستان

در بنیاد نظر حق **س**یح **س** بود کار بی قصد **س**یح

در بر تلبس کرد بان نظر **ک** باشد آن وقت حقیقت میل حق

پوشش قرآنی

معقاری بنیت **قر** **ک** سعادت بود **قر** ره

اول کارها تلبس **ک** کلی **ک** نیک باشد خاصه توحیح و دین

در بنیت **ی** می کنند نظر **ک** دان که وقت بخت است **س**ی

وقت تر **س**یح **ک** نیک باشد عارف **ک** در معین

هفت

دهد تلبس و سعادت **قر** **ی** نیکو شناس کردن جوی

در بر تلبس **ک** نیک **ی** دان که نبود هیچ کار معنی

خاصه آرایش از قلیل و کثیر **د**یدن روی معتران کبیر

باز اگر نشان مقابله است نظر **م**کون اندیشه و ضیاع **ی**ض

در کند آن زمان مناظره **ع**الی نبودش **ع**ظاظر

در کند باقر قرآن **ل**رام **ن**بود هیچ کار بی نام

خاصه رفیق بنواهل **س**ک **ن**یک دان این و عشق این **س**ک

باز تلبس وقت دیدن **س**ک **ب**اکسو که سپاه سالار است

که فرستی همه **ب**راه **ب**رید **ا**ند این وقت هر که نیست **ن**شد

وقت تر **س**یح **ک** هست **ع**ظ **ج**امه بریدن و کلاخ و سفر

وقت تلبس کار اهل **س**پا **ک**ن و حاجت خواهی از ایشان **خ**وا

لیک باشد از مقابلہ نظر از سیاهی و کاران بجز
مخازنهت نیز میده ترک ترا که غرض مؤثر است بر

نظر هر دو کجی با هم که بر مخالفان مقابل هم
انکه عقلش نظر صواب کند نام این شکل فتح باب کند
وقت سر و باد و غم باشد دل دانا بری ز غم باشد
هر کند سر بافتاب نظر و هر مرغ بیکر و بقدر
یا بر مرغ سعد بر نکر و از این دین یکی بخیر نکر
دان که وقت شکستگوست کین نظر ها دلیل بر گراست

هر که این را تمام بر خواند چون بقوم بیکر داند
اینچنین مکتوب باشد اندر و مشکل حل شود بر وی

نیز

لیک باید که هر چه هر وقت چون بخواند نکر دانه دین
که نماند شناخت در محفل هیچکس علم غیب جز که خدا

نیز

بدر شکل دی ۱۱۹
چنانچه مفسر کتاب مذکور
در این کتاب مذکور است
که هر که این را تمام
بر خواند چون بقوم
بیکر داند اینچنین
مکتوب باشد اندر و
مشکل حل شود بر وی

خاتمه در بیان آنچه در این احکام بدان باشد و این هفت

فصل است **فصل اول** در گوئی از منسوبان است و بعضی سعد و حلال

و بعضی غنی و بعضی هر که را بدنی و شرعی معیاری در بعضی را و بعضی را و بعضی

و بعضی در بعضی هرگاه که گوئی در بعضی و شرعی و او را خود با سبیل

توت بسیار و بعضی و بعضی با او باشد تمام و کمال حاصل شود و اگر

بطایع و صاحب طایع هر که در بعضی و شرعی و منسوبان آن گوئی

بعضی و شرعی و اگر بعضی و شرعی و منسوبان آن هر که نماید بلکه در بعضی

بعضی و هرگاه که گوئی در بعضی با او و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی

بود و بعضی و شرعی با او و بعضی و شرعی با او و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی

طایع هر که در بعضی و شرعی و منسوبان آن هر که نماید بلکه در بعضی

و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی

گوئی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی

بکمال بود **مشرقی** گوئی سلم و فصاحت و نصب و شرعی و در بعضی

بکمال بود و گوئی شجاعت و قوت و اهل صلاح و شرعی و بعضی و شرعی **مخ**

بکمال بود و گوئی **شمس** گوئی سلطنت و حکم و شرعی و بعضی و شرعی

بکمال بود و گوئی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی

گوئی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی

بود **مطهر** و گوئی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی

و با بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی

مثل افتاب بود و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی

و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی

مورخ است **مشرقی** و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی

فرا است **شمس** و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی

و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی و بعضی و شرعی

بدین گفته یازده کتب پشت در **نسی** سده سی چهار به چهار
 پنج **نموده** در **نسی** صد و یازده چون عدد این است قاعده کوه در این
 بعضی غیب که هر است مقدار اینست بدین گفته **نموده** در **نسی**
نموده در **نسی** علی هذا القیاس اما در هفت چنان باشد **یکشنبه**
دوشنبه **سه شنبه** **چهارشنبه** **پنجشنبه** **جمعه** **شنبه**
 در هفت ای روزها ما چنان باشد **نموده** **نموده** **نموده** **نموده** **نموده** **نموده**
نموده **نموده** **نموده** **نموده** **نموده** **نموده** **نموده** **نموده** **نموده** **نموده**
نموده **نموده** **نموده** **نموده** **نموده** **نموده** **نموده** **نموده** **نموده** **نموده**
 و ما هفت و کوهش سال را بود در این قاعده اند و در یک و در این
 را یقین از هنگام مغایرت او انقطر چون اول محل مثلا تا وقت
 معادن اوجان نقطه یک سال اعتبار کرد اند و آن سبب و شش
 و پنج روز است و بعضی الاکوسی شبانه روز و کوهش ماه در روز

نسی

نسی **نموده** اند یعنی از هنگام مغایرت او انقطر معین باشد چون اجتماع
 با اهل این تا وقت معاودت از تهران دفع یکماه اعتبار کرده اند و چون
 در این دو ده ماه نسی یک و در این است بعضی در این دو ده ماه یک
 سال گفته اند و این را سال فرعی خوانند و آن دیگر یا شمسی را این مع
 و چهار ده و در این است و در این نسی شبانه روزی که هفت است
 و در این است و در این است و در این است و در این است و در این است
 انصاف و در این است و در این است و در این است و در این است و در این است
 و این نامه شمسی گویند و آن دیگر نامه قمری پس هر یکی از سال و یا
 شمسی باشد قمری اما در این است و در این است و در این است و در این است
 تا و در این است و در این است و در این است و در این است و در این است
 که در این است و در این است و در این است و در این است و در این است
 بدین معنی که در این است و در این است و در این است و در این است و در این است

کینون هرگز انسی روز نیاورد و نیاشد و از پشت و سر و دهن گم نیاشد

واسمى اثنان ايشت، محرم، حق، بيع الاول، بيع الاثنى، ^{الاول} حله

جمادی الاخریٰ رجب شعبان رمضان شوال ذوالقعد

ذو الحجة و میوه ان نعم ناسی بد آن آید و صفای بیست و سه روز و چهلین

تا اذ الحی و قد هربی سال یا زنده بار ندی چو سی و در کینون ^{ان} حیدران

موس شیانہ سے کہ دکن قسطنطنیہ میں دویم و حقم و دم

دینار دهم و ساق دهم و محل دهم و پشت دهم و یکم و پشت چهارم و پشت ششم

و بخت فهم باشد و این یازده سال سالهای کبیره باشد و در نظر

بهرنجیج کاد و نه جغت و بعضی جای شانزدوم دوازدهم کیست که نه بدین ترتیب

بجز مجموع کار و پول باشد و آنچه تعلیم میدهد آن سند می باشد

بند اول و دسی سال جمع کونہ و بعد دل فدا و مهر جا کہ دیم کسوزان

شاید در دل خود باشد کینه نوشیده شد و چون در سال دیگر کرد

[illegible]

[illegible][illegible]

منه انما هو من رتبته و لا من رتبة غيره

144

فصل هفتم در ساعات و ارتفاعات بیاید دانست که ساعات
 بود و قسمت یکی آنکه شبانه روزی و دیگر بیست و چهار ساعت
 و مساوی کنند و هر یکی را ساعت خوانند و دوم آنکه در روز و شب
 را جل جل بزرگ زده بخش مساوی کنند خواه در آن باشد و خواه کوتاه
 اول را ساعت و ثانویه خوانند و عدم را ساعات معوجه و زمانی
 بنویسند و برای این ساعت محاسب در آن روز و کوتاهی شب در روز
 می آید و می گاهند و گاه مساوی آن ساعت باشد و هر یک را
 شصت قسمت کنند و هر قسمتی را دقیقه خوانند و در تقویم در برابر
 روز و ساعات و دقائق آن روز بنویسند و چون آنرا از بیست و چهار
 نقصان کنند باقی ساعات و دقائق شب باشد و هر یک از آن ^{وقت} قبل از آن
 بعد از آن وقت قبل از آن است بر طالع می آید و نیمه شبی می گاهند
 و شب و عکس باشد پس در آن روز و در آن گاه و در آن وقت

تعیین

قبل از آن است بر طالع است و گاه و در آن وقت و در آن وقت
 وقت قبل از آن است و در وقت قبل از آن است و در وقت
 و در آن وقت و در آن وقت اما از ارتفاع آن است و در آن وقت
 ایشان باشد از سطح افق حقیقی و آن را در عظیم باشد که در زمین
 بگذرد و میان ظاهر و پوشیده از اشیاء جل کنند و آن مقدار را
 و دقیق که باشد و غایت هر یک از آن وقت نصف النهار باشد
 و هر ارتفاع آن بود که در آن روز که در آن وقت و در آن وقت
 و هر است و در تقویم جل آن جل ساعات و در جل آن
 و در نصف النهار هر روز و در آن وقت و در آن وقت **فصل نهم**
 در نظرات که میان کوکب واقع می شود و آن بیست و هفتی از این نظرها
 دوستی اند و بعضی دشمنی که احکام شهر و از اینها بنویسند اول
 آنکه در کوکب در یک سو و دیگر در یک سو و دیگر در یک سو و دیگر در یک سو

دوسر نفقون مانند دیگر کواکب جو زمین پیش از چهل و هفت درجه
و خطاره پیش از ایدست و هفت درجه بانها به دوسر نفقون در دو جانب
و ایشان با یکدیگر جو خطاره و شد پس نظر دیگر بنیاست و براس و زمین
با کواکب الاقمار بنویسد انرا هماسه خوانند و نظر از کواکب شش کمانه
جو ماه و هجده تقویم از جانب دست راست بر روی زمین یا بر روی
کمان نظر دهی اندک بنویسد و هم چنین قریل نشانگان از بر روی
بسیجی و نام ماههای چهار نایع و حال آنکه کواکب را عارضه شود
چون استقامت و جهت و دوقون هم بنویسد و انرا انصاف الان کلی خوانند
و در تقویم علامت کواکب و خطره های ایشان از افق و ان کواکب بودند
بلایق و کمر است از جنس **۲** متقوی **۲** میخ **۲** شمس **۲** زهر **۲** عطارد
و فلک **۲** اس **۲** دنب **۲** مقار **۲** ز **۲** شد **۲** پس **۲** تربع **۲** شمس **۲**
استقبال و مقابل **۲** اجتماع **۲** احتیاج **۲** هماسه **۲** قریل **۲** فغان

[illegible][illegible]

صلوات و تحفاته در جرد و دیگر آنکه در دو موضع باشد که در اخراجی است

روشن بخشای باشد و آن حد نقطه باشد که بعد از یک از اول سلطان

دادل جلدی متفادی باشد چنانکه گوئی در ده دهم چون باشد

دود بکری در پشت در چهره سلطان چه بجه هر یکی از اول سلطان بیعت

دویم باشد زان اول جلای صفا و شصت درجه و علامت ستاره

در بیان اشعار کلی چنین نویسد و در این جدول معنی اوسان

Handwritten notes on lined paper, including the word "مطلوب" (Mطلوب) and various numbers and symbols.

در نظم و انضام آنکس ستارگان عالمی و بی بی از اطفال

بودن می یابند در مغرب نصفی شش و بعد از آن اصراف به روضه ی حیدر

هر يك بزمانی و حقین در مشرق ظاهر شوند پیش از ان کتاب طلوع کنند

چون بتلیف اول افتاب رسند و تق شوند و بعد از آن راجع شوند

در وسط رخت بافتاب مقابله کنند و چون بتسلیم دیگر را منتهی باد

و انچه شوند بعد از آن راه مستقیم شوند پس دایم احتیاج اینان

در میان ایام انتقامت با سید و مقابلت در وسط ایام رجعت

در جمع در میان دو تالیف افتاب باشد اما سفلیین را احاطه

دیکو باسد بافتاب دان چنان بود چون مستقیم و سبک و نازک

ردی بافتاب دارند پیش از احتیاج بوضع چند درخت

مخفی شوند و در وسط اقامت عتیق شوند و بعد از اعتقاد

بروزی چند در مرقی ظاهر شوند بعد از مدتی واقف شوند

پس ارجع شوند پس تحقیق شوند در خوب و بد در سطح مرجع

در تقویم سی و یک کتب و نظایات مرد و میان تمام کوکب در هر نصف
 النهار یا در وقت یا در وقت ایشان در هر ماه بنویسند فصل **نهم**
 در بیان طالع و انتفاع از در دانه و در وقت تقویم از جانب
 دست چپ چند چهل و یک و کشتن در یکی ایام طاعت بنویسند و در دوم
 انتفاع از در دانه و در وقت تقویم بنویسند
 یکی در ساعت دوم دقیقه و نیم علامت در زمانه و نیم موضع
 ماه در هر نصف النهار بنویسند و بعد از آن شش چهل و یک و کشتن
 و کشتن چهل و یک و کشتن شش چهل و یک و کشتن شش چهل و یک

بنویسند

بنویسند و در وقت یا در وقت ایشان در هر ماه بنویسند فصل **نهم**
 در بیان طالع و انتفاع از در دانه و در وقت تقویم از جانب
 دست چپ چند چهل و یک و کشتن در یکی ایام طاعت بنویسند و در دوم
 انتفاع از در دانه و در وقت تقویم بنویسند
 یکی در ساعت دوم دقیقه و نیم علامت در زمانه و نیم موضع
 ماه در هر نصف النهار بنویسند و بعد از آن شش چهل و یک و کشتن
 و کشتن چهل و یک و کشتن شش چهل و یک و کشتن شش چهل و یک

اصناف در هر چهارده روز منتهی باشد و چون آن و یکدیگر در روز
مختل یکی از طلوع آفتاب بایل و طلوع هر منزل در امتداد آن
کلی بنویسند و سقوط و در جیب آن منزل یا نزد هم باشند **نور و هم**
در جدول چند کرده و هر قدر که بعد از جدول ضلالت
اندک از تیسین در هر طالع در سیدن تیسین بدلائل اعتبار
خطای و اوقات و ساعت بستن آن چنان بود بعد از جدول
منافرت جدولی بکشند و هر قدر تیسین در هر طالع یعنی طالع سال
عالم در هر نصف النهار پنجگاه و در دقیقه و هشت ثانیه افتاد
تا آخر سال و جدول دیگر بعد از آن جدول چند در سیدن تیسین بدلائل
اصلی بکشند یعنی بدلائل چند کرده و در هر طالع بخت کوهها باشد
و در کاران بدین روشی خواهد آمد و در جدول دیگر در تیسین
بخت خطای و در تکران بنویسند و هر چنان بایع و صاحب در هر طالع

و خود

و خود و من موم هم بنویسند و عدد را در آن بدین روش باشد
و در جدول دیگر سیدن تیسین و عدد آن گاه یا تیسین باشد و گاه
شاه و آن بجای ماه باشد خطای را در تمام ماههای ایشان
انجام ماه باشد بنویسند و آن بخت و چهار ماه باشد
بعد از این جدول بکشند و در اوقات و ساعات اول وقت ظهر
بنویسند دوم وقت عصر بعد از عصری سیم و گاه
که در جدول شافع بنویسند و دوم بعد از عصر یعنی و در جدول
دیگر ساعات بستن هم بنویسند و آن ساعات مذکور باشد
و بعد از آن اوقات و ساعات و در هر ساعت و هر چنان
بگذرد و در وقت موم باشد و این جدول را حکایت هفت و هفت کوه
هر قسمی در آن ساعات نمایند باشد و هر یکی را گویند که
در صاحب بخت گفته اند و اینچنین آن اقسام مذکور است

نوبت شخصی است افراد را تقویم ثبت کنند و چون نوبت این در آید

از جمله همان احتیاط واجب چه هرگز در ثلاث اول این قسم

ابتدای کادی کند تر جان بجان رسد و ثلث دوم بجای رسد و بجا

کند مذلت بیسم بجا رسد صورت جدول مذکور حقیق

[illegible]

و میاید دانست که اهل احکام نقاط چند در فلك یافتند بجز آن

معکوس مثل ادره درجه حل غنیمتی یافتند و بعد از آن مقلد

چند آن نیست در هیچ منبعی که ظاهر شو پس واجب میشود

و اینها را در حقیم بخت کرده که در اختیار احتیاج نمایند

ان آنکه قس در آن موضع باشد اگر چه در قیوم کم باشد که

نیارند مگر در تقویم تمام زانی اینست قارند عظیم غریب

مجلس کلاب زودیا پیر المیائی

در تمام این هشتصد و پنجاه و دو عدد بی بر جدی موافق

برینست و پنجمین ماه قمر بنوعی که در قمر بنیست

و بهیچ وجه دل مع ارقام ننهادیم تا اگر در تحقیقیم ادرسه باشند

معدت او اسان بنود حرکت ایشان مثل حرکت کبیر در فصل هفتم

مد کور شد و یکی آنکه ابوالمعش و اخقیان آن او را طاعت کرد

و اما این کتاب را که در میان کتب بزرگ و معتبره است و هیچ کار نشاید

فصل بیستم

از او راق ما حیض میزند در هر فصل اول
 نایم بر کشند و دو صفحه دوم هم نایم بر کشند و نایم چهارم شده
 این فصل قریب یا موثری که از این طاهره جنس کرده باشند بجهت در
 جافتر یا در تیره روح و در صفح اول و دوم و حکام سال و حکام
 دسام جافتر از این نویسنده و در صفح دوم و اول و طالع سال عالم
 یعنی حکایت چند که این نوزده نیمی کلام و در هر فصل اول
 واقع شده است و چند سال است از هر تاریخی چند سال گذشته است
 از هر تاریخی صورت طالع در وقت قبول در جهان او در جهان دیگر
 در هر فصل کوکب در وقت قبول در جهان او و در هر فصل
 در هر فصل و آنچه مدلی احکام بدان باشد و در آن نایم بر کشند
 و در هر فصل از آن از هر چند جفت نایم بر ماصطلاح هر نوی و احکام سال
 و در هر فصل مثل احتیارات و مخوبات و خطرات و غیره بنویسند

و کوکب و صورت که مدلی سال واقع میشود مدراخی سال تقویم
 بنویسند و طالع زمان آن بنویسند و کیفیت و کلیت آن شرح
 دهی و احکام آن را در دو بار و تعیین کنند **فصل بیست و یکم** در خطرات
 و در هر فصل کوکب در وقت قبول در جهان او و در هر فصل
 در هر فصل و آنچه مدلی احکام بدان باشد و در آن نایم بر کشند
 و در هر فصل از آن از هر چند جفت نایم بر ماصطلاح هر نوی و احکام سال
 و در هر فصل مثل احتیارات و مخوبات و خطرات و غیره بنویسند

بسیار قیمت مفاد می کنند و هر قسمی را بگوئی در هند بر داری

انلاک این اقسام را بوجه کوفه و صورتی گویند چنانچه در وجه

اول حل این پنج دهند و ده درجه مسطوره بشمار که زو فلک

مورخ است و در چهارمین باب خود که سبب فساد است و از آن

دود ویر اعلیٰ بظاہر دود ویر میانہ و خفیہ دود ویر اخلاقی

بذل علی هذا القیاس ما افقوت بان یخرج دسند وادرا دوجہ

در بطلوی هم اند که آن ثلث اول حلت و خروج و جرم است

نیو خوانند و همچنین هر یکی را سه قسم کرده اند تحت اولی

بجای آن بوی دهنه نعلی دهم با بجای بوی که همان

بجایمان باشد و اخیر را بمصاحب بنی که باقی مانده باشد

اذا فعلت مثل ذلك اول حل مخرج را بد که صاحب حلست

وَقُلْتُ دَعِمْ شَيْئًا مِمَّا كَرِهَ صَاحِبُ الْمَدِينَةِ فَقُلْتُ سِيمِ

مستوفی که صاحب قس است بودی قیاس در وجه های

تا از دیحان خوانند و بعد از آن صبحه در دیحان خنجر باشد

[illegible]

فصل بیست و نهم در اثبات عشق و منزه بودن کتب اهل انسا عشق

مان چنان باشد که هر بوی طبل و ناله قنات کرده اینجا

هر قسمی دست و پیر و نیم باشد قسم اول صاحب آن بود و بود

قسم دوم صاحب بیج دوم علی بن تادانزه دارهانی وطریق

علی است که چون اشاعه طالع خواهند بنمود که در هر طالع
چنانچه آن در جای آن در دوازده ضرب کنند با طالع سی سی
میکنند اینجا که گویانسی باشد انبی علیه طالع اینجا بود اما اگر
اشاعه بر تو کتب را خواهند بنمود تا کتب در بر چی که باشند
چند در هر خط که آن در چنان دوازده ضرب کنند اینجا که
گویانسی باشد اشاعه بر تو کتب اینجا بود مثل بهر دو روح
حل بیان در هر چهارده ضرب پس از آن چهارده ضرب در دوازده
در هر دو در چهل و هشت دقیقه باشد چنانسی سی طرح کنی
اشاعه بر دوازده در اصل چهارده در هر دو در چهل و هشت دقیقه
اما اگر هم چنین باشد در هر چهارده ضرب در دوازده و در دوازده
شعبه در دوازده و در دوازده و در دوازده و در دوازده و در دوازده
مانی در هر یک در دوازده و در دوازده و در دوازده و در دوازده

در هر یک در دوازده و در دوازده و در دوازده و در دوازده

در هر یک در چهل و هشت دقیقه این نصیب است با شوق
علی اول اما نه چهل و هشت چنان بود که هر دو را برین قسم
کنند پس هر قسم سه در هر دو و هشت دقیقه باشد اینجا
و روح دهند و روحی روح است که اول در هر دو در هر دو
دهند که صاحب حل است در هر دو و هشت دقیقه که صاحب
انسان است و چنین تا قسم هم عینی که صاحب قیاس است
بانی قیاس برین قسم کنند و اول در هر دو و هشت دقیقه
در هر دو و هشت دقیقه و قیاس باید کرد تا تمام شود و این
اقسام را از هر یک که هر سه در هر یک طبع باشد قسم
ایشان بنمود چنان باشد که قسم اول حل و اول است و اول
قیاس و هر یک قسم اول قیاس در هر دو و هشت دقیقه و اول
در هر دو و هشت دقیقه و هر یک که در هر دو و هشت دقیقه باشد
بازای هر دو و هشت دقیقه و هر یک که در هر دو و هشت دقیقه باشد

بازای هر دو و هشت دقیقه و هر یک که در هر دو و هشت دقیقه باشد

[illegible]

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰
۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰
۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰
۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰
۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

صلی و آله
در دلالت خائفای دوازده گانه بر روح دهم

که از طلوع کنند و هر وقتی انوار طالع خوانند خانه طالع خاسته قوت
دستی که ابتدای کارها بود معوم خانه مال و اهل و شر بسم
خانه بدش و خوششان و معنی قندیل چهارم خانه بدش و دلان
و اسباب و عیاقی او بنیم خانه قمر نزلان و دلان یا خاص و دل

بودن این با جلد چهارم ساقط باشد از طالع ان باقی و سادس

دقامن و ثانی عو باشد ثانی و دقامن ساقط باشد سادس

و ثانی عشر هم ساقط اند و هم در حدیث کوکب این قسمت

تعلق بطالع دارد چون صورت طالع معلوم شد و انرا معلوم کرد

ان چنانست که چون غلطی در طالع بود در حدیث کوکب

فهر در سیم طالع و دهم در بیخ و دهم در سیم و دهم

و سادس در برابر هم و زحل در دهم و مقابل طرح بود

اما نیز بودن کوکب ظاهری بود بر وجه حرف الامر و جنب حق الامر

و کوکب لایق شیب حرف الامر و بود حرف الامر و چنان کوکب

مگر کوکب مؤنث در بیخ مؤنث حرف و یکم هلا غیب و شرح

و حق **فصل سی و یکم** در اوج و حقیقی ستارگان اوجیت

کوکب در تاریخ هشتصد و چهل و دوازده قصه بود و جوی مؤنث

بایست

بایست و بیخ بیخ ماه قمریم ان تاریخ جلد یک سلطان سجد سجد

البع بیک و کاه مثل اوج زحل در هفتاد و چهار و بیست و شش

دقیقه قوس است و اوج مشتری در دوم دقیقه میزان است

و اوج مریخ در بیست و دو درجه و پنجاه و پنج دقیقه اسد است

و اوج شمس در دهم درجه و پنجاه و شش دقیقه میزان و اوج

زهره در بیست و دو درجه و پنجاه و شش دقیقه جوزا و اوج

عطارد در چهار درجه و پنجاه و شش دقیقه عقرب و اوج اهرن در

میزان و اوج اوجان کوکب معلوم کنند نظر کنند از این تاریخ

مد که در مطلق جلد سالیست هر هفت سال و شش دقیقه

در هفتاد و سال شمس بیکم در برابر اوجان هو کوکب افزایند تا

اوجان ایشان در تاریخ هو مطلق حاصل شود و حقیقی

هر کوکب در مقابل اوج ایشان باشد چنان در بدر و دقیقه

مثل اوج عطارد که در بیخ عقرب است ان چنان در بدر و پنجاه

و ثانی عشر هم ساقط اند و هم در حدیث کوکب این قسمت

و در بعضی مذهب بود که یکی در دین مواضع را که دلیل سعادت و عافیت
 بود چه جلالت و جلال و جنت مانند این را احتمال دارد که تو کرد
 موی شای طالع هم در وقت بود عارف چنانکه طالع بیخ عقیق
 بود و شمع در اسد که خانه است و طالع را عاقبت است
 و قباس دیگر حاجت بود **فصل سی و نهم** در ضعف کواکب
 و این ضاعت که کواکب در عیال از میان جویط یا راجع یا محقق
 یا تحت الشعاع بتوی در ضیق یا در کسوف باشند و هم چنین
 بود که یکی در عقول غلبه و بعضی قس در طریقه محقق را
 خالی البقی یا وضعی البقی یا ناقص در سبب یا جاه و ناک یاد
 یا در طالع در مخالفتی یا ساطع اشاره بود و یاد و عیال که یکی در
 کسوف کواکب بد و فاطم بود بنظر عیال و اگر کواکب در عقول است
 طالع باشند و آن خانه یا میان دریا جویط باشند ضعف این خانه

نیمه انوقت عارفی باشند **فصل سی و نهم** در دل چینی که
 در احتیاط و احتیاج و است و این هفت است اول صلاح حال
 دوم صاحب خانه سیم کواکب که در عیال باشند چهارم طالع
 پنجم صاحب طالع ششم خانه صرفی هفتم خلعت خانه عیال
 و فضیلت هر یک بوقت بی معلوم شود اما صلاح خانه آن بود
 که عیال خوش روی باشد و در شغل ایشان سود باشد
 و صلاح حال کواکب است که بقوتهای ذاتی سعادت و عافیت
 در موصوف باشند اگر این بوقت کواکب خوشحال باشند
 دلیل بود که کارها تمام شدن آن با حسن وجه و کوه بدی
 بعضی ملازمت و بعضی بیاد و غم و غم و غم و یکی بد حال البتة
 و یکی بوضع عمل نمایند زیرا که کواکب سعد خانه عیال
 و اگر کواکب خسر و ساینند و شویچه هرگاه که کواکب با هم آمیخته

بنا که کما ای که هر صورتی و مقتضای دارند در حرکت خاصه خود
یکبار هر یک است و هر یک که اند و حکای یونان از برای آسانی
بمعنی ایشان چهل و هشت صورت را یکجمله اند و در این ده است
چهار منطقه البروجند و طبیعت و اقلیت در شمال منطقه اند و این
در جنوبها اما آنچه در منطقه است اول صورتی است و این
کثیر را ماند سران پس کرده و بر اینست فاعده و بدو دست و این
بسی مرتب و هر چه ستاره است داخل صورتی و پنج ستاره است
دویم صورتی که است غیر طایفای که از این فاعده و بدو دست و این
کرده و شش و در این الم فاعده و بدو دست و این
سی و سه داخل و این ده ستاره در خارج سیم جود است و این
تمامان که بر این یغیر و هر یک که کواکب است که در این فاعده و بدو دست و این
و در این فاعده و بدو دست که در این فاعده و بدو دست و این

و این

فصل ایشان و منطقه و طبیعت و پنج ستاره است داخل صورتی
و چهار ستاره خارج صورتی سلطان است پنج پادشاهان
در این صورتی فاعده و بدو دست و این
و چهار ستاره در داخل و در خارج صورتی است و این
مانند در تمام فاعده و بدو دست و این
چهار در جنوب و در این صورتی است داخل صورتی و بدو دست
و هفت ستاره در خارج و هشت ستاره در داخل و در خارج
صورتی است که کثیر کی دامانی صورتی فاعده و بدو دست
صورتی شرقی و بدو دست و این فاعده و بدو دست و این
خوشه کندی که کثیر کی دامانی صورتی فاعده و بدو دست و این
سی و دو داخل صورتی و بدو دست و این ستاره خارج صورتی
و بدو ستاره در داخل صورتی و در خارج صورتی صورتی

ادراجی خوانند و آن نیز عینک قرار آن ستاره گاهست بقطب شمالی
 بدین راسته هر کشتی را هر کج و در خارج این هفت ستاره هشت
 کج که کوچک راسم آهوه خوانند و در آن کج که بزرگتر و اوقام
 اندامست آنان سبب آنکه بوی بد و فساد عین کج است از دم بد
 ستاره باشد هفت قوس که در چشم باد امتحان کنند از اینها
 خوانند و مناره کان داخل خارج آن سوی برج ستاره از صورت
 مستقیم است از دهای همانند کوه و کوه قطب شمالی و از
 که برج و ستاره آن اوسی و یک کج صورتی چهارم میخوانند
 ملکی و همان تاجی بر سر ظاهر و در دست پای می خیزد برای دیدن
 اندیم ستاره کان وی داخل یازده این ستاره خارج او در باطن صورت
 خواست ادراجی که سماج بنویسند و در میان صورت در آن
 کوه باطل میگویند ستاره کان داخل صورت ادراجی و در آن خطی

ستاره یکی صورت سماج را به این جلد است و آن ستاره کج است
 بقطر را به یازده از هم دور میان دو چرخ و چرخ جنوبی و کجی
 باشد و در آن خطی که از کج است اندک سماج اعلا خوانند
 صورتی هفتم نکر است از اکلیل بنویسند و از دهای همانند
 ستاره کان او در هشت صورت هفتم الحاق علی را کج است
 صورتی و همان بوزان و ستاره برای کوه قوس بدین سبب باطن
 بنویسند و ستاره کان او بخت و در داخل ستاره اندک کج خارج
 صورت هفتم نکر است بخت بدی میخوانند و در آن
 هم که بنویسد یک طرف او ستاره است و در آن خطی که از کج است
 در ستاره اندک صورتی و در بجا است و در آن دهای کوه در آن
 کوه بوی مغرب بجز و در دوی با آن کوه برای بوی بدین
 ستاره اندک داخل و در خارج صورتی و در آن خطی

نایها مانند و منبوی ششستند و دخی بچوبان در دین کوه
 ستاره این روشن معریف بکف الحقیق و ستیزه ستاره این
 روشنی صورت با نر هم میبارش است و در آغاه و اس النول
 خوانند و روی مانند استاده سر روی شمال و پایها سوی جنوب
 و بدست شرقی الت قتل در در بدست غربی سر و پله و کف
 بدست و شدنی ستاره اینست و لعل و خارج صورت سی ستاره صورت
 ۱۲ محک انسان است و روی مانند استاده و بیکل است غمان
 هر کوی کوفته و بدست دیگر ناز و نایر و جانب چپ او ستاره اینست
 و شدنی این عیون خوانند چهارده کوکب و لعل و ستیزه صورت ۱۳
 عواست و روی مانند و روی غریب غدا و ماری بدست کوفته و لعل
 صورت بدست و چهار کوکب و پنج در خارج صورت ۱۴ حیدر النول
 و در تصویر قمار بدست سر و دشت و با شست و با و عیون و غریب

کوه و همی ستاره است صورت ۱۵ سهفت و بر مانند بیکل
 شوی شرقی پنج کوکب صورت ۱۶ عقاب بدست عقابی نامانند
 و روی و روی بدست و هر پال و کوکب مانند و شدنی و شدنی
 نایها مانند و کوکب اند داخل و ستیزه و شدنی و شدنی
 خارج صورت ۱۷ و لعلی است حقیقی و بدست و بدست
 کوه آه پای ادری است و بدست هر غرقه و ناکه و پای بکوه
 و اصل و همانند که غرقه و در ستاره اینست که نای صلیب خوانند صورت
 ۱۸ و اس الفی و است سر ایسی مانند کوش و روی جنوب و چهار
 کوکب و در یک اند صورت ۱۹ و سر و لعل بدست و شدنی و شدنی
 با و روی و روی غریب کوه بدست ستاره اینست صورت ۲۰ المرق
 المسالک نایها مانند استاده سر روی و غریب و پایها سوی شرقی
 و روی شمال و در ستیزه و در شست و اما بنیچ و بدست و بدست

صورت ۲۱ مثلثی متساوی الساقین زامان چهار ستاره است
 سمانان بوسه و در یکی بر فاعله خروج سبیل شصت کویتد اما
 صورتها و جنوی بازده است اول صورتی که بصورت بوجه
 نزد یکتوانست در جنوب منطقه قطبی است جانی است صری
 اشقی برع و زمان در بخشین و شب ماهیت روی غریب افاده
 بخت مد ستاره است صورت ۲۲ جبار است و در زمان غریب
 و میان بند و عضای نر است که در دینی مغرب ادره سی
 دهفت ستاره است صورت سیم غریب جوی اید زمان
 یکجای و در پید است در اخر او ستاره است و در منی مسی
 باخر غریب چهار ستاره است صورت چهارم انبخت فر کوشی زمان
 مدان سی مغرب فاعله هجده ستاره است داخل صورت و بازده
 خارج شعر کلمه غای کل اصغر است صورت ۶ کلب مقنم بن

فانند

فوانند مد ستاره است یکی شری عصیا که بشامی معرفت
 در یکی بخلق که از ان عرب نیز خوانند صورت داسفند است کفی
 زامان و چهل پنج ستاره است و سهیل در طرف نکم شریفیت
 صورت ۸ شعاع است مایل زمان مدان در بار یک روی مغرب
 کوه بخت و هفت ستاره است صورت و کاویت و باطن
 بنی خاشر و هفت ستاره است صورت اغراب است زانگی زمان
 سر سوی مغرب کوه و در بن شعاع ثلثه هفت ستاره است
 صورت افق طوره است و صورت بوجه و سوسوی هفت ستاره
 صورت ۱۲ سبع است شیخ زمان و خطی پای او آکفند است سو
 بنوی شمال و در زمان و ستاره است صورت ۱۳ بحر است خود
 سوسوی زمان و هفت ستاره صورت ۱۴ اکلیل جنوبی است
 در سیاق و ستاره است صورت ۱۵ اسحک ماهی زمان سوسوی

که بسیار باطل باشد بدین صورت

چهارم دو است

یک ستاره یعنی است و چشم شرقی و بدین واسطه یعنی

فراست و سرخ رنگ است و با او ستاره که اندک شکل حرف

دال بدین صورت

پنجم هفتاد است ستاره

تادیک چون سر قطره و بالا و بدین صورت

ششم هفتاد است پنج ستاره است یکی از همدو و شش

و شکل حرف لام

دال و با آن کشته بود یک پای حرف

بدین مثال هفتم در است و آن دو ستاره است و دوشی نو یک

توجه از آن یکی که عقل و یک نو دوس بدین شکل

هشتم نعل و آن دو ستاره است تا یک و سینه سرطان صیان

ایشان ستاره است معلق و آن دو ستاره با چهار تایی می افتد

بدین صورت

نهم طریقت است و آن

دست

دو ستاره است و چشم اسد از هم اندکی دور بدین صورت

دهم چهار ستاره اندر پیشانی اسد و روشن بدین صورت

یازدهم نیز دو ستاره اندر روشن یکو جبار هم دور در بدین صورت

بر کوهن تو هم که اندک و بدین صورت

دوازدهم سر یک ستاره است و شش بر یک و پنج ستاره است بدین صورت

سیزدهم سوار و هفتاد است چهار هم سوار است ستاره است

و شش در یک و چهار بدین صورت

عزیز چون کان که و در آن عین میز است بدین صورت

شانزدهم زبانه و ستاره است یعنی و شش عقرب و آن دو یک

نیز خوانند مقدار یک نیز از هم دور

و آن چهار ستاره است از هم دور بر پیشانی عقرب بدین صورت

هیچ دو قلی است سر ستاره است در وسط او و آن است روشن

و آن

بجز تقارب تقرب غای بدین وزن میزان طبع آنرا می

فعل ماضی چه گفتی بگو ای مرد درازی

آل است و الله عز وجل

چیم است و غفار آمر ز کار
چو او کس نباشد که هیچ

محمد ستوده امین استوار : بقرآن ثنا گفت و میرا خدای

سنة ۱۳۹۳ و ۱۳۹۴

مصابرستان اقبال الله تعالی و حق تعالی

نزدیکی و دوستی انا ...
سما اسمان ارض و غیره

سَمِ دُونَ وَ نَارِ التَّوَلَدِ ۝ جَوْجَنْتِ لَهْشْتَا خَرْتَانِ سَرِ

پیش قضاچه و درجہ : محمد بن عقبہ اشہر حلای

تکلیف سخن کوی و اعلم بدان

شفه لسانیه ز بار رحم در

تعلیم و ترویج و زراعت و صیروت

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وآله

فین کوید ایضاً فراهی نصاب من بخوان کر علم خدا

سَدَّ حَافِذُهُ وَجَدَّ حَاسِدُهُ مَا حَرَّكَتِ الشَّمَالُ الْخَيْلَ الدَّقِيقَ وَحَرَّكَتِ

شمال النخل الدقيق كه ضبابى ابش از علم الحشر غيبه اند

شعار فارسی و خوش آید شعر مریضهای مورین

نست و بقا لغز سر کلید حق علم است قلله یام و حق

و تیم بابی جعفر یادیدند و چندستی که ضابطه نویسی است

ان ابو قحطباد را در روز جمعه قتل نمودند و خواهر او را زن کردند

تسليم غيبه افندي و چون محمد باقر و دوست و ملا محمد

آنرا انصاف صدای نام کرده و الله اعلم بالصواب و الجملة

[Faint handwritten text in Arabic script]

فرسایب و جل است و سرخ زنی **بهر** است و سرخ و سرخ و سرخ
 جل و سرخ و سرخ و سرخ **عنی** الدار است و سرخ و سرخ
 قنات است و سرخ و سرخ **جری** بیخ و سرخ و سرخ
 کران سرخ و سرخ و سرخ **و** سرخ و سرخ و سرخ
 عفران و سرخ و سرخ **ص** سرخ و سرخ و سرخ
 حرد و سرخ و سرخ **و** سرخ و سرخ و سرخ
 هری و سرخ و سرخ **ع** سرخ و سرخ و سرخ
 ملوک و سرخ و سرخ **و** سرخ و سرخ و سرخ
 سرخ و سرخ و سرخ **و** سرخ و سرخ و سرخ
 تعب و سرخ و سرخ **و** سرخ و سرخ و سرخ
 عین و سرخ و سرخ **و** سرخ و سرخ و سرخ
 حقیق و سرخ و سرخ **و** سرخ و سرخ و سرخ

فرسایب و جل است و سرخ زنی **بهر** است و سرخ و سرخ و سرخ
 جل و سرخ و سرخ و سرخ **عنی** الدار است و سرخ و سرخ
 قنات است و سرخ و سرخ **جری** بیخ و سرخ و سرخ
 کران سرخ و سرخ و سرخ **و** سرخ و سرخ و سرخ
 عفران و سرخ و سرخ **ص** سرخ و سرخ و سرخ
 حرد و سرخ و سرخ **و** سرخ و سرخ و سرخ
 هری و سرخ و سرخ **ع** سرخ و سرخ و سرخ
 ملوک و سرخ و سرخ **و** سرخ و سرخ و سرخ
 سرخ و سرخ و سرخ **و** سرخ و سرخ و سرخ
 تعب و سرخ و سرخ **و** سرخ و سرخ و سرخ
 عین و سرخ و سرخ **و** سرخ و سرخ و سرخ
 حقیق و سرخ و سرخ **و** سرخ و سرخ و سرخ

من جوید بخت و جان و بیت و دین و دینی و بیرونش آید
 و شیت و دینی و بیرونش آید
 جوی و دین و بیرونش آید
 هدف و دین و بیرونش آید
 سبط و دین و بیرونش آید
 ای زبانی که میگوید در هر
 غنچه از شک و دین و بیرونش آید
 خیر و دین و بیرونش آید
 جلد و دین و بیرونش آید
 عرش و دین و بیرونش آید
 و دین و بیرونش آید
 عین و دین و بیرونش آید
 مدینه و دین و بیرونش آید
 شار و دین و بیرونش آید

نیک و دین و بیرونش آید
 خیر و دین و بیرونش آید
 لجه و دین و بیرونش آید
 شط و دین و بیرونش آید
 کبر و دین و بیرونش آید
 خیر و دین و بیرونش آید
 شسته و دین و بیرونش آید
 زهر و دین و بیرونش آید
 که و دین و بیرونش آید
 حرام و دین و بیرونش آید
 زهر و دین و بیرونش آید

سنا من صلات سنا من فصل : قبح حجت و بجزاوی کی تکرار

فرید خیزه کلم استین و دستا
چرخید از اسرار و عکسنداران

کثیر و خالص نام و ناقص کم
خلیل و غنی و بی نیاز و حسانه

مفتاح و سلسله از ارباب
عقاد سادات و حرمات

مدینه و بلاد مصر شهر و سواد و روضه
چنانکه معرکه لشکر که است و حصن

صیغه تاسلم خاوند و سگین کا
چرا و خط سوزی و جگر و

یہ عالم غریب و غافل کہل

سفر ای و قاصد سید و انار

فقره کینه زنده چهل شتر باشد
نقطه سر و او چهل مانده دارد

کاشانه و صفا نشان و
نشان و صفا نشان و

لکھنؤ میں مقیم ہونے کا ارادہ کیا

در صورتی که در این کتاب
 است و در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

3

در کتابن تصنیف فی البیاض و
در کتابن تصنیف فی البیاض و

عقار و قوت و سحر و جادو و ترفند
کی و لاف و خفا و پنهانی و حیل و نیرنگ

فرموده است که هر که از این کتاب
 بخواند خداوند او را از آتش نجات دهد

چراغی که در میان ما روشن است
چراغی که در میان ما روشن است

[illegible]

تصاخر است که هر چه در دست گیرد
تعارف است که هر چه در کنار دست گیرد

فصل في اسرار السيرة
الاول في اسرار السيرة
مقام من مقامات السيرة

قبل امتداد السبع حقیقی خط در
چهارم امتداد السبع حقیقی خط در

بیتون برکت استم بابت درج
کافور

شماره ۱۰۰۰
تاریخ ۱۳۰۰

عن ابائه و جداه و ابی فاطمه لعبد
پلاس جاسم رحمت در

[illegible]

مجلس کا نام ہے۔ جس میں حضرت مولانا صاحب نے فرمایا کہ

نوی و بحر چو هستند و اندر خفا
شنا سر نیز تو غیا هم را با سبیلان

مراجعه بشیر به جز استعجابی غم کسان و دو جانان اهری که

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

بر نهد و صدف خرام هر پیرود

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

فریاد کن و سیم آفرینش را بر

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز

سوار چست بر روی چو باران

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز به حجت لکش سفینه های کمر

نیز

ای که چشم شخت از هستی مرا ^{کلاه}
بر زبانم نیست جز ذکر لب گفتار ^{شعری}

چون بدانی که این مجرای طبعی

فرخ و مرغ است آجور بیهوده تخم مرغ خود
چون عنایت کنی ز تنی آخر و کندی مراد

صفوفه ۹۰۰

منه

هست چنانکه است

در فیضی و در بخش و در مانی و در جود
و در فیضی و در بخش و در مانی و در جود

چون غنای آن بی غنای تو

ویرای می رسد و به من شایسته
قوم سیر و جلال کشیدگان می شود

دود کرم و دوزخ و عساکر ایمان

هو و هو اسما امة ونصا

ان

پس علم و دان و بیج و است و چون

فهرستی از کتب و دستنویسهای موجود در کتابخانه

١٢

24

تا بهر سال از کتب و فاجه ای که
صاعداً از کتب و فاجه ای که

انہوں نے کہا کہ انہوں نے یہ سب محنت سے کیا ہے

چندین بار در این کتاب

مجموعہ کتب و تصانیف
مکتبہ اسلامیہ

سحالى من و غيرة تشكوا لى الله
المراد

مجلد اول فوارق و قسم
شعاع و زهر و مینجی شکر

اشل و اطع بیست و نه و اعرج کل
از بیج سگستر و مجیر از بیج افریج

چونکه در میان نمک و یونان و صحرای

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

فصل در بیان سبب و اثر و معلول و مسبب
آفر

عزیز و مستطیع و محترم ان عندا بیجا
قادر فرزند

و در تمام این مدت که من در اینجا بودم
کلیه امور را به شما سپردم

تصنیف امیر کائنات میرزا غلام محمد قزوینی
محققان: علی محمد آقا، ابوالفضل آقا، ابوالحسن آقا
چاپخانه: تهران، انتشارات آستان قدس
کتابخانه: کتابخانه آستان قدس

جو طالب و ایبٹین شریف علیہ السلام

جای روی و قلب شغال در دهان ^{در دهان} ^{جای} ^{روی} ^{قلب} ^{شغال} ^{در دهان}
 جلدی و قشرب و شیب و طبع تا به ^{جلدی} ^{و قشرب} ^{و شیب} ^{و طبع} ^{تا به}
 نقاهه دانش کافی پسند تا به ^{نقاهه} ^{دانش} ^{کافی} ^{پسند} ^{تا به}
 حرق و قرق و قرق و قرق و قرق ^{حرق} ^{و قرق} ^{و قرق} ^{و قرق} ^{و قرق}
 سوراخ پست جبین و جبین و جبین ^{سوراخ} ^{پست} ^{جبین} ^{و جبین} ^{و جبین}
 نقاره نان و قرق و قرق و قرق ^{نقاره} ^{نان} ^{و قرق} ^{و قرق} ^{و قرق}
 نیک است نه از قرق و قرق و قرق ^{نیک} ^{است} ^{نه از} ^{قرق} ^{و قرق} ^{و قرق}

نشرم و جت لاله را خواندند ^{نشرم} ^{و جت} ^{لاله} ^{را خواندند}
 تقاریر و قرق و قرق و قرق ^{تقاریر} ^{و قرق} ^{و قرق} ^{و قرق}
 ترا بید و قرق و قرق و قرق ^{ترا} ^{بید} ^{و قرق} ^{و قرق} ^{و قرق}
 کین و جت و قرق و قرق و قرق ^{کین} ^{و جت} ^{و قرق} ^{و قرق} ^{و قرق}

جای

بستر و شکلی و شکلی و شکلی ^{بستر} ^{و شکلی} ^{و شکلی} ^{و شکلی}
 لطم و شکلی و شکلی و شکلی ^{لطم} ^{و شکلی} ^{و شکلی} ^{و شکلی}
 حصان اسب و شکلی و شکلی ^{حصان} ^{اسب} ^{و شکلی} ^{و شکلی}
 ده اسبند و شکلی و شکلی ^{ده} ^{اسبند} ^{و شکلی} ^{و شکلی}
 محلی و شکلی و شکلی و شکلی ^{محلی} ^{و شکلی} ^{و شکلی} ^{و شکلی}
 لطم و شکلی و شکلی و شکلی ^{لطم} ^{و شکلی} ^{و شکلی} ^{و شکلی}
 هر این و شکلی و شکلی و شکلی ^{هر} ^{این} ^{و شکلی} ^{و شکلی} ^{و شکلی}
 امام هدی و شکلی و شکلی و شکلی ^{امام} ^{هدی} ^{و شکلی} ^{و شکلی} ^{و شکلی}

ایضا و شکلی و شکلی و شکلی ^{ایضا} ^{و شکلی} ^{و شکلی} ^{و شکلی}
 ایضا و شکلی و شکلی و شکلی ^{ایضا} ^{و شکلی} ^{و شکلی} ^{و شکلی}
 ایضا و شکلی و شکلی و شکلی ^{ایضا} ^{و شکلی} ^{و شکلی} ^{و شکلی}
 ایضا و شکلی و شکلی و شکلی ^{ایضا} ^{و شکلی} ^{و شکلی} ^{و شکلی}

بستر و شکلی و شکلی و شکلی
 لطم و شکلی و شکلی و شکلی
 حصان اسب و شکلی و شکلی
 ده اسبند و شکلی و شکلی
 محلی و شکلی و شکلی و شکلی
 لطم و شکلی و شکلی و شکلی
 هر این و شکلی و شکلی و شکلی
 امام هدی و شکلی و شکلی و شکلی

نیت کنی و کلمه بخوانی و با باشد حاکمان و غیره کند بعل غنای استیلا

در جوی

ایام و روزهای و ماه و سال و زمان خورشید و ماه و سال و زمان

استغفار و توبه و استغفار و توبه

طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

۵

غیر از آن که در بعضی موارد می باشد تاها حیدر قرآن می بخواند یا آیت نشان

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت

ای خطه مشک مشک تا ناری. میل بحر خفیف اکثر داری

کئی چھوٹے بلبلاؤں کے گھڑائی

شکر مستی و شمع هشیاری
نصرت دعوت و مظاهر تباری

او باقی اولاد

من وحي است وحي ليك
فدقيقه حوان حوان

بالجماعت و مشورت استكانت قضیه و نهاری

م. حاضرین و سماعه
فی و اهل ذمه و تمام

چون بطل بقاله بیگاری

قضاة سلاوی
مردم پیشه حرّی سلاوی

ترکی اموات و هندو و کاپری

سر کز طغیانه زبانی   قدف کرم است شمع و بخت

عرف خورشید عرف نیکو فی   فیست مشک و یلوه یزلی

نهی دل زده کل از خست از لاله عشاق
شد دیوانه زنجیر زلفت عقل سدا

بجاء این قطعه از شعر صریح این سر مینا

وتوفى ولس شعره في سنة ١٢٠٠ هـ
فما خلفه ابنه في حياته من شعر

مکان مستخرج از نون فقر علی
خاتم و کامل کماله ساری

محمية فاعلة ناته طاعة لله تعالى

فليس كذا واثنا وكافض الدنيا
كنا كين غلابوش فضيع فضيع

[illegible]

سنام کونجیله یسیر کای اسم کونجا

الانقرضت حجة الاسلام نعمة الله
هبطا وصليهما معهما وآله

جنید اور عبد بن حوئل و نجا ازانی جو کہ ان کے بعد ہوئے

در قضا

از شک تریم تریم در صفحه قمر

جبر مضایق آمدن این بحر بر کمر

از میل شده علفی و پشته در آن

خبر حلقه در جبر غیر قطبی

شکل مستطین در کعبه اندیشه

خسب آنجا بر اینها را و سر زان

کایوس و آن سکه و شاه غریب

و نهان و نهان و نهان و نهان

بر آن و بدیع و بدیع و بدیع

زرق و خروغی شده حلقه و مضام

فل و فل و فل و فل و فل و فل

بهر

ایمان من زانکه چشم شکسته بر لب

این بحر مضایق سازش قدر

عقرب و جگر کشم است و زهره را بر لب

ایضا بر کمر و جگر کشم است و زهره را بر لب

حقیقت و صدق و صدق و صدق

طرح است و است و طرح و طرح

و نه و نه و نه و نه و نه و نه

اکل سیاه و اکل سیاه و اکل سیاه

ای که است و ای که است و ای که است

هست این بحر و بحر و بحر و بحر

شع و شع و شع و شع و شع و شع

شاید و شاید و شاید و شاید

قد تو سرور من و خست کل ^{عنا} دهانت غیر و زلف تو ^{شما} عین

معاذ الله من هذا ^{نور محمدی} زجر جفا و زلف تو لا

اگر وقت و اما از آن چو زلف ^{نور محمدی} هر که در این حسن و حسن تو لا

شبه عالم بود و جامه ران عیب ^{نور محمدی} بجز از این و خبا و کلمه خود و عنا

غیر از این و از آن و از صف ^{نور محمدی} عهد تو کم و بیش و خفا و زلف

غیر از آن که ای دوست و قطره ^{نور محمدی} عمیق تو در این و هر چه خال و طلا

جای که ایلم باشد تمام آری ^{نور محمدی} قیصر و کد و در این و زلف تو

سایه سنا و سنا و سنا ^{نور محمدی} تمام سنا و سنا و سنا

نقش و یا سنا و سنا ^{نور محمدی} که سنا و سنا و سنا

نقش و یا سنا و سنا ^{نور محمدی} سیاه و سنا و سنا

شوق بانک حار و خار ^{نور محمدی} صیقل بانک و سنا و سنا

غیر بانک کلام و خنجر ^{نور محمدی} ضاح بانک سنا و سنا

حلا بانک کینه و بانک ^{نور محمدی} ضاح بانک و سنا و سنا

نور محمدی و نور محمدی ^{نور محمدی} کینه و سنا و سنا

نور محمدی و نور محمدی ^{نور محمدی} نور محمدی و سنا و سنا

نور محمدی و نور محمدی ^{نور محمدی} سنا و سنا و سنا

نور محمدی و نور محمدی ^{نور محمدی} کینه و سنا و سنا

نور محمدی و نور محمدی ^{نور محمدی} نور محمدی و سنا و سنا

نور محمدی و نور محمدی ^{نور محمدی} نور محمدی و سنا و سنا

نور محمدی و نور محمدی ^{نور محمدی} نور محمدی و سنا و سنا

نور محمدی و نور محمدی ^{نور محمدی} نور محمدی و سنا و سنا

این مایل بود خضوع و طاعت **۱** باز تحقیق و طبع ایستاد
 و در معرفت شناسی و سنج و دلی **۲** طبع و نفس و بهر چه است بیاد
 و در فهم سنجی و کسوف و غرق **۳** عدل این بعضی و دایم استعدا
 نیک و شگفت و ذوق و بهر چه نای **۴** قضا و قدر و بهر چه خفیه از انصاف
 مشرب و جواهر آفریده و درضا **۵** مترادف جهان و قلب و فضا
 مختلف در میان عرب و عجم **۶** جز و چون طشت و لاله از انصاف
 عمل و بهر چه حقیقت دان **۷** امری هم قریحان و انبساط

اینچنین متناوب و دفتر **۸** کسر مقدار و اینچنین بیشتر
 و بهر چه یکدانه و اطلس و بگو **۹** طای خطی بود علامه او
 نقطه از زیر تحقیق و بهر **۱۰** نیم دانکش و بهر چه حساب بیشتر
 تحقیق و فقط بود یکدانه **۱۱** خواه در ملک و باش و خواجه

صورت و بهر چه رای محکوم **۱۲** دانک و نیم از حساب و این
 تلت با یکدانه مصور و یکد **۱۳** تاد و دانک میان شود و بهر
 نای محکوم و تحقیق و بهر **۱۴** مید هدان و دانک و نیم
 نقطه و بهر چه علامه و نیم **۱۵** که سب و دانک از حقا تقسیم
 نای محکوم و چند و بهر **۱۶** این نشان و دانک و نیم
 چار و دانک و بهر چه رای **۱۷** بر تو حساب و این و مید
 نای محکوم و نقطه میان **۱۸** چار و دانک و نیم و بهر
 صورت و نیم و دانک و بهر **۱۹** هست و بهر چه هست و بهر
 نای محکوم و مرکز و بهر **۲۰** پنج دانک و نیم و بهر
 صورت و نای و بهر چه صورت **۲۱** کشت و بهر چه کشت و بهر

جوش و بهر چه دانک و بهر **۲۲** دوه و بهر چه دانک و بهر

در هر فلس زانهاش نشد
فصل ششم فیض است

فصل ششم فیض است
ده و معذره آمد و زن قطره

در هر فلس زانهاش نشد

ای که شد خوش شید رخسار
در پناه شادان و تو را در پناه

خیز در محله مال بقطعه بر خوان

خیز در محله مال بقطعه بر خوان
اختلاف دوزخ دار و در محله

در هر فلس زانهاش نشد

در هر فلس زانهاش نشد
چون شش است زان نیز سوخت

چون شش است زان نیز سوخت

چون شش است زان نیز سوخت
در هیچ در سوخت است فقر و پیغم

در هر فلس زانهاش نشد

در هر فلس زانهاش نشد
چون شش است زان نیز سوخت

فصل ششم فیض است
کری بخوبی نیست که بر است

اشهر و هر و حیر و کلا
مرو و تان و عامل و سیاست

این چنین بقعای باز نه
جنت و هم و هم و سیاست

ایضا

ایضا
در دهانی که دست بپای

در دهانی که دست بپای
وزن و هر خفیف روشن و پاک

حش و از است و ادبانی
جری و و عمد و حکایت

تا خس و و کاس و هفت
پس و فسخ کران و فصل شیدا

ضربان و شعل و ثاقب باز
وان مسک که او است اصل جلا

در هر فلس زانهاش نشد

در هر فلس زانهاش نشد
چون خانی که دیان این عالم

چون خانی که دیان این عالم
بگو بعد از این و زن ایمان

تبع و جعفر من کاواست که **ثنی و راجی سیدین است**

در حدیث

ایا لاله هزاره و نه سال **که یوسه چیمت نود و نه سال**

نصرت و نصرت **نصرت و نصرت**

مخاض و بواسطه جعفر **ثنی و راجی سیدین است**

پس خلقت و بعد نه سال **شده و نه سال**

نکته

جعی مان ثنی و راجی **پس نگاه صالحه زانسانا**

نکته

نحوه و نه سال **پس نگاه صالحه زانسانا**

نکته

عشاق و نه سال **در بره و نه سال**

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

تا کنت بزرگ و نه سال **نکته و نه سال**

در حدیث

یکان و نه سال **نکته و نه سال**

پس نگاه صالحه **نکته و نه سال**

نکته

ده نام از نه سال **نکته و نه سال**

نکته

نکته و نه سال **نکته و نه سال**

نکته

نکته

لف و نه سال **نکته و نه سال**

لف و نه سال **نکته و نه سال**

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته

نکته و نه سال **نکته و نه سال**

نکته و نه سال **نکته و نه سال**

نکته و نه سال **نکته و نه سال**

نکته و نه سال **نکته و نه سال**

نکته و نه سال **نکته و نه سال**

نکته و نه سال **نکته و نه سال**

نکته و نه سال **نکته و نه سال**

مقتضای حکایه ده بودند عایشه زن و یارانه ابوی
خلفا و معاند و بودند اشتری و کیف و زین و ابی

در این روز و در این روز

یکی و پنج و در روز بیست و نهم اگر دست رسد فرستادی
پس آنکه دست ما و ما را می دانست امید از بند و عفو از عفو

در این روز و در این روز

ایام پنج و نهمی عشتی به ملک و تراشد و یک تله

این حجر حج و در آن و حج و حج

فرجعت نمی که پاک بود ندانید بد عایشه و صد و حج عترة

بالم جدید خسته بود و نهمی میمنه خسته سوره ام

در این روز و در این روز

در سینه و در چنانچه اندر است قنای خجای و در ام

مغول

بجرح حج و در این روز و در این روز

فرزند و قاسم و بر هیام پس طیب و طاهر و زین و عظیم

بنا طاهر و در قیه ام کلش و زین و شمر و در سهر و عظیم

در این روز و در این روز

عیشی شایسته و در شید و حسن و قی و شک و حایره

بجرح و در این روز و در این روز

مرد و در این روز و در این روز

نویان و رایج و صالح و در این روز و در این روز

در این روز و در این روز

زهی کشته طهم و بالام طهم ملک و در این روز و در این روز

بجرح و در این روز و در این روز

زهر و در این روز و در این روز

بجرح و در این روز و در این روز

لا اله الا انت لا شريك لك
لا اله الا انت لا شريك لك
لا اله الا انت لا شريك لك

همه چيزها را در دستان تو است

هر چه زناه شد مفتی کی **۱** هیچ دیگر فرای بر سر آن

پس بهر پنج از آن در شمع **۲** کی بهر جی و جای ماه بیان

و آنچه ماند در آخر منزل **۳** ضرب کن در شش و در پنج

همه

هر روز زناه سیزده تعیین کن **۴** پس پشت و شش و شش و شش

هر چه بر از غنای تو می **۵** میدان در میان هر آنچه کن

همه

انچه زناه می رود بشمار **۶** هر یکی را در دانه انگار

پس از آن جمله هر کس سی **۷** تا بدانجا که مقصد است بری

چون بدانی که افتاب کجاست **۸** از دهنم خانه ایستای کن

همه

انچه زناه شد بر آن افشای **۱** مدد کن در ضرب و در دانه

پس بهر سی از آن در شمع **۲** خانه گیر تا بجای دهش

همه

بکن شش زناه ضرب کن ایست **۳** در سیزده و سیزده اشر بهر

حاصل شود از حساب **۴** از منزل افتاب تا برج صحر

همه

انچه بکن شش از سالک **۵** بشمار از مملکت شاهی

پس بهر هر چه تو بخواهی **۶** تا بهر جی و سی که میخواهی

لیک افتاب دقیقه بشنی **۷** اگر از سر کار آگاهی

لیک ماضی اگر از نصف گذشته **۸** و تو در سده سال ماضی

مکن انما حساب انگاه **۹** تا بهر جی و سی که میخواهی

همه

سوی و شش و شش و شش **۱۰** هر دغای برادر من به

همه چيزها را در دستان تو است
همه چيزها را در دستان تو است
همه چيزها را در دستان تو است

ایستاده سره و رخ کل رهنا ^۱ کل زدی قهر عرق زحیا

^۲ **الذات مناع** ^۳ و زن بحر خفیف دان این را

فرخ نر جل بقله الحقا ^۴ خرمه دان قهر و منفرد تنها

معاف است و ذوق ^۵ زهر است و برده و قهر ^۶ ^۷ ^۸

صرافی شتر کز کوهان ^۹ بخلبان برده و خال بیا

و نه کل مان و چند باکشی ^{۱۰} آریج و حبیب و حق و بیای

نعم و حسن جا بر بار و سب ^{۱۱} دد و جیان درشت و بار بران

عج است و در ایچ و در ^{۱۲} مثل و کراست و شب و کد

خو چکا هو و مشران ^{۱۳} میخینند و در خوا حلقه

صبر با اس و در ^{۱۴} حلقه تلید و ان بر بار

قو و نشت طلع با ترب ^{۱۵} خوشه عون شکوفه و نوا

ناس و انرا ناس و میا ^{۱۶} بد و و در آدم و حوا

صد هزاران هزار رحمت ^{۱۷} هر زمان با دیر معلم

ممت النصا البصیا بعو و الله
المنان فی اواخره
محمد الحارثی
۱۲۲۲

^۱ **الذات مناع**

و کجند قطعه که که است مثل است و سابع شکر که

حرفه نازقا امیر خرمه و علوی مستکار که الای قطع

در بحر ملک است مثل است الفاظ عربی که معافا می باشد

^۲ **الذات مناع**

بهر و در بار آب و در ^۳ سهر و در آب و در بار آب

بهر و در بار آب و در ^۴ سهر و در آب و در بار آب

بهر و در بار آب و در ^۵ سهر و در آب و در بار آب

بهر و در بار آب و در ^۶ سهر و در آب و در بار آب

بهر و در بار آب و در ^۷ سهر و در آب و در بار آب

بهر و در بار آب و در ^۸ سهر و در آب و در بار آب

بهر و در بار آب و در ^۹ سهر و در آب و در بار آب

بهر و در بار آب و در ^{۱۰} سهر و در آب و در بار آب

[illegible]

اين قطع مثل است بالفاظ منقوطا الحرف
 فيش كيش ضيق خيش خفيز **نفس ضيق جذب يش ضيق**
 نفع كين نفع نفع **نفع نفع** شيد خبث ريش زير
 اين قطع مثل است بالفاظ منفصلة ومنصلة
 الحروف من الثاني الى الخامس هـ ك ل م ن و
 روع دل ودار ودار ودار **رعه رعه رعه رعه رعه رعه رعه رعه**
 ترت مرت موفق **مولد مولد مولد مولد مولد مولد مولد**
 كلف عش كين منق جيز **لعب لوشن غلب قصير**
 شخم منق تفتش تعلق **مضمع معظ تطف تعلق**
 سليه سليمه لخميه جيمه **جمله كليله قيمه عظيمه**

تمت القطعات في هذا الكتاب في ثلثين وثلثين

بسم الله الرحمن الرحيم

وبعده هذا كتاب في ألف على اسماء متفقه كتابته مختلف
 معناه على الوجود الثالث من الفتح والكسر لضم على ذلك
 مثال الى ال ال اسر اسر اسر ام ام ام ام ام ام ام ام
 اش اش اش اش اش اش اش اش اش اش اش اش اش اش اش اش اش
 باس بين بين بين بين بين بين بين بين بين بين بين بين
 جل جل جل جل جل جل جل جل جل جل جل جل جل جل جل جل جل
 جود جود جود جود جود جود جود جود جود جود جود جود جود
 جلال جلال جلال جلال جلال جلال جلال جلال جلال جلال جلال جلال
 حجر حجر حجر حجر حجر حجر حجر حجر حجر حجر حجر حجر حجر حجر حجر حجر حجر
 حنين حنين حنين حنين حنين حنين حنين حنين حنين حنين حنين حنين
 حرم حرم حرم حرم حرم حرم حرم حرم حرم حرم حرم حرم حرم

و از پنج جمل ده و از هفت ده صد و از صدی مراد است چنانچه در خطی
 شده و هم در این خطی هفتاد و یک هم مراد است که هر چه یک یک است خط او
 کوه قطعه مراد و نه است که در کتب مجذور دو که نیمه پنج از او است
 و در یکی خرای نامی دو حرف که حرف بیست و هفتم مجذور دو
 ای در چهار بابی که کوه نیمه نظر و توجیه خطی است که از ده ده مراد
 و از مجذور ده صد و از پنجاه است و از نیمه پنجاه سی و چهار از صدی پنجاه
 است که مانند از هفتاد مراد است و از یک جمل و از پنج هم مراد است
 و از هفت مجذور و از یک مراد است و از ده و است که چنانچه خطی
 با هم قیام مجذور دو و پنج که اگر کتی نوشت تا چهار نام او را که
 بیست و توجیه خطی است که از مجذور دو که ده ده دارد صد مراد است
 صد و از پنج یکی که جمل ده ده و از ده سی و چهار مراد است
 بر دل ماضی مقلوب که نام بیست و داری قیام شده با هم در یک

در این خطی هفتاد و یک هم مراد است که هر چه یک یک است خط او

آنکه معاد را بنام که یک است بنام کند و آنکه نیمه صد و از نفس همان مراد
 مجذور و مجذور حاصل شود و آنکه مجذور از مجذور که یک است حاصل شود
 در هر یک که چنانچه چهار شود و اگر دو را چهار که چنانچه یک شود و اگر که یک
 یک باقی نام برای بیست و یک و اما سال آنرا در میان نام چنانچه که
 فتنه که با هم همان تصحیف یک و که در یک بیست و یک که در یک
 و توجیه خطی که از ده ده مراد است و آنکه یک هزار و از ده مراد است
 غیر این مراد است با در یک که از یک است و از ده و از ده مراد است
 و آنکه معاد را بر قطر دایره بنام کند و آنکه قطر خطی که توجیه
 دایره بر هر دایره سه برابر است قطر خود ده و است و از یک که در یک
 آنکه یک است چنانکه اگر قطر چارده که در یک خط می جمل و چهار که خوانده
 و اگر خطی که مثل یکصد و یک که در یک خط او جمل و چهار که خوانده و باقی
 برای بیست و یک و اما سال آنرا در میان نام چنانچه با هم در یک

علامت یکی دو سه چهار پنج شش هفت و هشت
 در **جبهه** نویسنده بعضی از اینها بر قوم عکس می بینند مثل **۸۷۴۲** و بعضی دیگر
 نمی بینند و در میان این پنج چهار است که واقع می شود چنانکه بر عکس می بین
 نقش هر حرف بر عکس بر عکس است و بر عکس است که از نقش
 هفت خوانند و از عکس است و از هفت خوانند و از آنجا که بعضی یکی
 بهم پنج بر عکس بر عکس می بینیم چنانکه در تمام قوت است و بر عکس است
 و از عکس است و از عکس است و از عکس است و از عکس است و از عکس است
 دل جان بر در هر حرفش کسی که در هر حرفش است و از عکس است و از عکس است
 هر حرفی بر عکس است و از عکس است که از آنجا که امر است و از هر حرفی
 و از هر حرفی که در آنجا که در هر حرفی است و از هر حرفی است و از هر حرفی
 اینها هم است که در هر حرفی است و از هر حرفی است و از هر حرفی است و از هر حرفی
 بنیاد و از هر حرفی است و از هر حرفی است و از هر حرفی است و از هر حرفی

و از هر حرفی است و از هر حرفی است و از هر حرفی است و از هر حرفی
 در **جبهه** نویسنده بعضی از اینها بر قوم عکس می بینند مثل **۸۷۴۲** و بعضی دیگر
 نمی بینند و در میان این پنج چهار است که واقع می شود چنانکه بر عکس می بین
 نقش هر حرف بر عکس بر عکس است و بر عکس است که از نقش
 هفت خوانند و از عکس است و از هفت خوانند و از آنجا که بعضی یکی
 بهم پنج بر عکس بر عکس می بینیم چنانکه در تمام قوت است و بر عکس است
 و از عکس است و از عکس است و از عکس است و از عکس است و از عکس است
 دل جان بر در هر حرفش کسی که در هر حرفش است و از عکس است و از عکس است
 هر حرفی بر عکس است و از عکس است که از آنجا که امر است و از هر حرفی
 و از هر حرفی که در آنجا که در هر حرفی است و از هر حرفی است و از هر حرفی
 اینها هم است که در هر حرفی است و از هر حرفی است و از هر حرفی است و از هر حرفی
 بنیاد و از هر حرفی است و از هر حرفی است و از هر حرفی است و از هر حرفی

توجه چنان است که از دست چپ بر خاانه وارد و از آن سن خاانه به سمت راست
 که درای نیزه روزم بناید و دست راست بران توجه چنان است که چون دست
 بر دل مایع منقلب آن کام بکشد و از دست راست به سمت راست به سمت راست
 و بنابر آنچه در رسم بدیدیم بدیدیم چون رسد در آن کند در دیکه آنست که در دیکه
 چنان است که از دست چپ بر خاانه وارد و از آن سن خاانه به سمت راست
 به سمت راست که در آن است و در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 توجه چنان است که از دست چپ بر خاانه وارد و از آن سن خاانه به سمت راست
 به سمت راست که در آن است و در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 از آن است که از آن است که از آن است که از آن است که از آن است که از آن است

توجه چنان است که از دست چپ بر خاانه وارد و از آن سن خاانه به سمت راست
 به سمت راست که در آن است و در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 توجه چنان است که از دست چپ بر خاانه وارد و از آن سن خاانه به سمت راست
 به سمت راست که در آن است و در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 از آن است که از آن است که از آن است که از آن است که از آن است که از آن است
 به سمت راست که در آن است و در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 توجه چنان است که از دست چپ بر خاانه وارد و از آن سن خاانه به سمت راست
 به سمت راست که در آن است و در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
 از آن است که از آن است که از آن است که از آن است که از آن است که از آن است

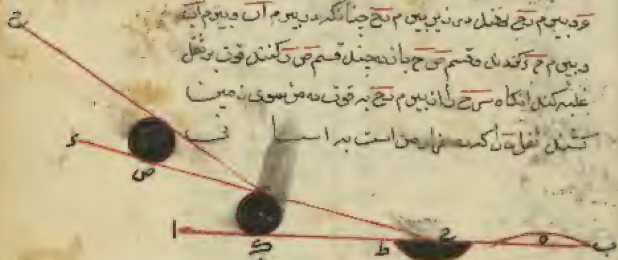

والله اعلم
بما نزل به
فصل
في بيان
الاسماء
والصفات

بیسم جننا خصلت
 کمر دل بنی الت در هر آن
 بقوت و حسن بی سبب
 چند فضا بی سبب
 از چوب یا از آهن
 در هر آن بی سبب
 چند بی سبب
 یا آن در بی نظیر
 کند و جوی ملیح

[illegible][illegible]

بجا لایم و صورتش ایست **باب چهارم** اندک در تقیید این
 آلات چند لوازم که در معاصرت کون به نیت اندک لایم
 در بیابان ایستادن بود که این آلات باید که یکی قوس یک کمان باشد
 شرح داده اند و این چهار فصل است **فصل اول** اندک در تقیید
 می که در کمان کشی می باشد که در این باره اولاً باید که
 چوب **فصل** که اولی آن بود که در کمان چوب لایم است و در این چند
 در معاصرت باید که سازه ای در معاصرت باشد که یکی چوب
 کشند و باید که می هر چوبی از این چهار چوب باره باشد که در
 باره چوب چنانکه در این باره می باشد و یکی در این چوب
 بشنند و در چوبی خطا نکنند چنانکه در فصل سیم آن باره در معاصرت
 اکنون در این باره می که این باره در معاصرت باشد و در این
 که در معاصرت باشد و در این باره می که در معاصرت باشد
 در فصل اول آن باره می که در معاصرت باشد و در این باره می که

و پس شایده روی بند شد و در دست راست را بیکم از بند بقیوت می نامند
 یکم از بند بیکم از بند بقیوت می نامند و بعد از آن بقیوت می نامند و بعد از آن بقیوت می نامند

درست می باشد و در
 بقیوت می نامند
 چون در دست
 بیکم از بند
 می نامند و بعد از آن
 بیکم از بند

بند که در دست
 چپ می باشد که قفل می باشد

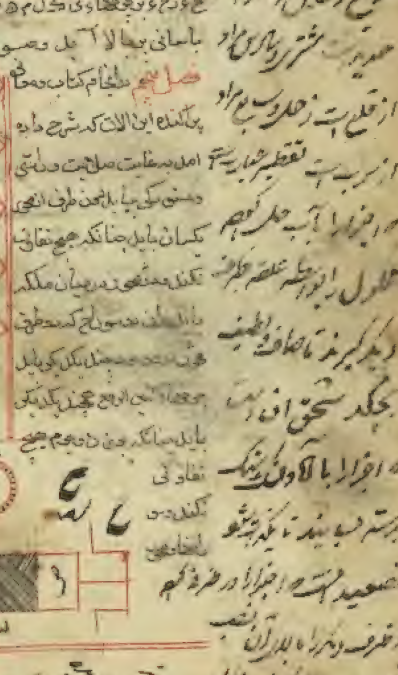
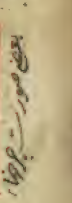
چند قطعه از بند چون در دست چپ می باشد و در دست راست
 چنانکه در دست چپ می باشد و در دست راست
 چنانکه در دست چپ می باشد و در دست راست
 چنانکه در دست چپ می باشد و در دست راست
 چنانکه در دست چپ می باشد و در دست راست
 چنانکه در دست چپ می باشد و در دست راست
 چنانکه در دست چپ می باشد و در دست راست
 چنانکه در دست چپ می باشد و در دست راست

...
 ...
 ...

[illegible]

Handwritten notes in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

در هر آدی که از انوار برایش طمان جزادی باشد مراد این قوه است و این قوه از نظر
 بازنه نیست و بجای وی اول طبع ثانیه و باغ است و دیگر از نفس باطن قوه متفکر
 و این قوه اگر متماثل عقل کند آنرا متفکره و ذکره گویند و اگر تابع هم شود
 آنرا متفکر گویند و مثلی وی نیست که تصرف نماید در خانه که در حافظه ضربه است
 و علی وی آخر طبع ثانیه و باغ است و دیگر از نفس باطن قوه حافظه است آن
 قوه است که از باطن و ظاهر هر آنچه باور رسید نقش آن در وی ماند و از آن است
 که اگر مردم یکبار یکدیگر را ببینند و دیگر چون بهم برسد یکدیگر می شناسند و اول
 نقش پیشین در حافظه هر دو در آنست که در آن نقش اول را که در حافظه است
 داشت با بر صورت دوم که در دیگر از یاد بود از آن دانند که این شخص را پیشین
 و عمل او باطن آخر و باغ است پس حافظه چون لوح است و ذکره خواننده و باطن
 نویسنده و او همیشه طمان و حسن متحرک چون دریا که است که نه روی بسیار
 یکی شود اکنون بداند که قوه متفکره شوق چیست و هر یک حرکت که از برای

و غرضت یا غلبه و دیگر حاصل شود آنرا قوه غلبه گویند و هر چه از برای غلبه است
 مشغول با طبع سلطنت و مجرب و دیگر آنرا قوه انوار گویند و هر چه از برای قوه
 که باطن شده و باطن نفس است و باطن نفس است که باطن نفس است
 در نفس است و او را بغیر از این خانه و باطن هم که است که یکی را قوه عقل
 و دیگر را قوه عقل علی گویند و هر یک از اینها باطن است که در آن است که در آن
 بخواهد بود و در آن وقت که یکدیگر به اینها که عقل نظری است بعد از آن عقل
 چنانکه عقل نظری تصور کرده آنرا از قوه بعقل آورده و عمل صنعتها و صنعتها
 و کسرت و در مقامها و دیگر و امثال اینها که در عالم است که نظر کردن و در هر
 نظری حاصل کرده و در این از قوه برداری عقل عملی ظهور میدهد پس در
 که عقل عملی نام عقل نظری است با بیم در صورت وجود است بدانکه اول
 که در آنجا که در عقل کل بود که در اول باطن است که در عقل و عقل
 سه معرفت که است از قوه اول معرفت حق و دیگر معرفت جزویم جزویم معرفت

بجهت و از هر معرفتی چیزی در وجود او از معرفت حق عقل دیگر پیدا شد و از
 معرفت نفس و از معرفت شایسته او هیچ جسمی پیدا شد و عقل دوم را هم از این
 پیدا شد و از آن معرفت آن هم بدین نوع عقل دیگر و نفس دیگر و جسم
 پیدا شد تا از مرتبه عقل و از نفس و از جسم پیدا شد و آن را عقل
 اخلاک و از نفس نفس نکل و از جسم جسم نکل پس هر عقلی و نفسی و
 باشد و فلک اول را عرض و فلک اطلس و فلک الافلاک و جسم کل
 و فلک دوم را کوس و فلک البروج و فلک ثوابت خوانند و فلک
 فلک ثوابت خوانند و فلک ثوابت را فلک ثوابت و دیگر فلک هر چه در
 و دیگر فلک هر چه در و دیگر فلک هر چه در و دیگر فلک هر چه در
 خوانند و نفس او را او هم به صورت گویند و بعد از اخلاک و فلک
 پیدا آمد یعنی آتش و هوا و آب خاک پیدا شد از این چهار
 پدید آمد که اکبر عناصر در هر سه شد و از آن چهار و از آن چهار

بگویند

پیدا شد و اکبر یکسان حضرت امیند که شب در آن میخیزد و در آن
 و از این چهار که از آن چهار و از آن چهار و از آن چهار و از آن چهار
 این که هر سه و بعد از آن که آب و بعد از آن که خاک و بعد از آن که
 آن است که آتش را پس باطل است چنانکه در هر چهاره است و هر چه
 و دیگر چون فضا آتش را نیز میکند جسمی که بدی میافتد و بدی را
 هوا و آبی است بدان دلیل که اگر جسمی را بر بالایی و در زیر آب بری
 قرار بگیرد و بالای آب نیاید و همان آب فرق خاک است بدان دلیل
 هر سنگ و خاک را که بر بالای آب میگذارد و از آب قرار میگیرد و در زیر آب
 برود و از عقل تا که خاک است و از خاک تا که انسان است و از انسان
 و نبات و حیوان طریق است پس از حضرت آبی و فیض مجاز و عالم
 یعنی از عقل تا که نفس افلاک تا که انسان است و تا که انسان است و از انسان
 بطریق معادن و نبات و حیوان و انسان تا که حضرت الهی متصل کرد و در آن

نور آید به بند و بنفقا تا برکت و مقام اول خود رفته و در کل دنیا چون
 در اینها نفس لطیف از حی لا رکت و اضیغه مضیغه و در کل سیاهی
 و باشت و کره آتش بتدریج و مود و هود اندک اندک صورت آتش را کند
 و صورت هوا را که در هوا نیز بتدریج صورت آب گیر و آب نیز صورت خاک
 و خاک صورت آتش گردد و در این طریق عنبر را بعد از صورت آب و صورت
 می کنند تا به صورت اصلی خود درند و این تبدیل عنبر را انتقال عنبر گویند
 بدانکه طبیعت آتش گرم و خشک است و طبیعت هوا گرم و تر و طبیعت آب سرد
 و طبیعت خاک سرد و خشک پس آتش با هوا در گرمی سرگشتند و هوا
 در گرمی حرکت دارد و آب با خاک در سردی متراکت دارد پس چون
 آتش با گرمی بدل گردد آتش هوا گردد و چون گرمی هوا بر سردی بدل گردد
 هوا آب شود و چون ترکی آب بخشک بدل گردد آب خاک شود و چون گرمی
 خاک با گرمی بدل شود خاک آتش گردد و این را طریق تبدل خوانند و مانند

بمن

چنان واقع شود که این خاک آب شود و خشک خاک با گرمی بدل گردد و خاک
 آب شود و سردی آب با گرمی بدل شود و آب هوا گردد و گرمی هوا با سردی
 شود و هوا آتش گردد و گرمی آتش با سردی بدل شود و آتش خاک گردد
 و این را طریق مباد خوانند اکنون ما سخا را عناصر را دلیل گوئیم قطب را
 این راه نیکو روش گردد و بطریق مبداء که چون مشاهدات را مشاهده
 برافروزدند میل لطیف را کند و در شب میل ایشان بقاییت ظاهر در شب
 و اگر آتش هوا نشود ایستنی که از هر شمس و چراغی غفل بودی متصل شد
 روشن و بالا رفته و میان هوا تا بکه آتش لیکن چون آتش هوا گردد
 نه بکند و در خشک گرمی از یکدیگر جدا شد خشک این شعله را نسبت به گرمی هوا
 فو اهل آن خشک غفلت شد و چون به گرمی بدل میزد و مانند میل بقاییت
 و روشن است و نیز غفلت بقاییت برهن اما اگر هوا آب شود آن است
 و در فصل چهارم و تیراه با او که مردم بر غیر از اینها می بینند تر شده و اگر

و گفتیم که حکمت یا جوهرند یا عرض یا آنکه جوهر پنج قسم است اگر جوهر عقلی
 دیگر است عقل را میگوید که این در حال را صورت و اگر آنکه جوهر مرکب باشد از عقل
 آنرا جسم خوانند و اگر از این قسم نباشد آنرا جوهر معنوی گویند و معنوی
 اگر در جسم هم متصرف باشد بقوت تدبیر آنرا نفس گویند و اگر از عقل باشد
 و اگر در میان عقل و ذرات حق هم در وسط باشد آنرا عقل اول و عقل کل
 و اگر در زیر آن عقل هیچ عقل دیگر نباشد آنرا عقل خیالی گویند و اگر در این
 عقل نباشد آنرا عقل متوسط گویند و نفس نیز اگر در جسم یا بیست یا تعریف کنند
 آنرا نفس فکری خوانند و جسم یا بیست یا بیست یا مرکب یا مرکب است که از این
 مرکب نباشد و اگر از این مرکب مرکب باشد آنرا جسم مرکب خوانند و بیست
 یا علوی باشد یا بیست علوی یا نه افلاک و سیلاب چون عناصر و علوی
 یا غیر باشد یا نه اگر غیر است آن را گویند که این از افلاک و نفس نیز
 اگر در جسم هم مرکب متصرف شود و اگر از این نباشد آن جسم را ساده گویند

چون زو نوره و عمل و غیره و اگر از این نباشد جسم مرکب باشد آنرا
 گویند مثل درخت و گیاه و اگر جسم مرکب نباشد و عقل نباشد آنرا جوهر
 خوانند و اگر عقل نیز نباشد آنرا انسان خوانند و در هر دو نفس طبیعی
 و در نباتات نفس نباتی و در حیوانات حیوانه و در انسان نفس نباتی
 و این سه نفس را در عرض هر دو قسم است چون جوهر یا عرض مرکب
 و غیر مرکب باشد و این مجموع را مقولات عشر خوانند و این دو بیست و یک
 از مقولات که برسد کسی ای بر دل و جوابی که بگوید احوال ای جوهر اول
 جوهر است که در این است است آنکه با وضع این است و عقل است
 و این فرمایشات که در این است که مردی در از خیر که بشر امر
 یا مرکب نباشد بر عقل خویش خود و در این مقام از احوال امرای است
 کائنات پس جوهر پنج قسم باشد عقل و نفس و میرا و جسم و مرکب و
 اگر مرکب یا بیست مرکب چون سادات و نباتات و حیوانات و مرکب چون افلاک

یا نثر و تجوید حق تمام هر که در عالم چیزی پیدا کند اول اراده او بر حق و از حق
بعد مگر افسدگاری و از افسدگاری مگر از کمال یک بنابر تا آنچه اراده حق می نماید
در عالم از او الیه پس بدین مثال ارادت بر حق بر دل مثال اراده حق است پس
در این جای در شریعت و در کمال جای مگر در کمال است بجا بی افسدگاری و کمال بجا
و در کمالی عناصر و مواد و حیاتی و نظامی و چون در حق بدین مقام رسد که چیزی
نیست باین دیدجه که موجود است که نبرد و در صفت حق است و در حق حق
اوست و اگر نقش را بد که عیب نقاش کرده بکسی در این حق می رسد
اینها دید اشتباهی **چهارم** گفت نقشت همه کج است چرا
گفت از تو که اندرین پرکار **عید** نقاش می کنی هر چه
هر چه که هست اینچنان می نماید **پنجم** هر چه که اینچنان نیاید نیست
چرا بدان اینک راه یقین که مجموع عالم بعضی ظاهر است و بعضی باطنی آنچه
از عالم افسدگاری آنچه باطن از عالم نفوس و عقول مردم را بر خطا هر چه حق

در این

و باطنی است چون قوی که بدان قوتها ادراکات شکیانگی مثل قوه بینایی و شنوایی
و گویا و مثل اینها که باطنی است حق نماید و حق قوه خود را در سر هر چه باطنی
و در نفوس حق بدین هم از حق در اراده از افاق عالم است و از افسدگاری
یعنی عالم باطنی و در حد است در عالم هر باطنی که افاق و نفس بسته
و حق تمام آن را که را می نویسد و او که در آنم و افاق است و حق است و افاق
مگر حق آن را که را می نویسد و او که در آنم و افاق است و حق است و افاق
ملک خوانیم و باطن را ملکوت پس از افاق است و در عالم ملکوت را که
ملکوت اکنون بداند آن را که در عالم ملکوت است و از افاق است
و آن ملکوت افاق است و چهار ملکوت است چون برین ملکوت و برین ملکوت
و این چهار ملکوت است و در ملکوت این نفس اوست و آن سر و الیه
و نبات و حیوان و منتهی ملکوت هر یک نفس این است و آیات ملکوت
عالم تمامی نیست که بیان کرده اند و چون گفته بودیم که آدم از سر و الیه

عالم و موجودات ماضیات قطره و باطن قطره و باطن آدم بنوعی باینکه
 نزایات عالم افلاک و عناصر و چهار ملک و حیوانات و نباتات و آدم
 سوره بایره و سوره و افلاک و لامه و ذکر و حفظ و اتم و ضایات
 و قطره عالم را افان بزک و فوسف و باطن عالم را انفس بزک و قطره آدم
 افان کو ملک و باطن آدم انفس کو ملک گویند بعد از این آیات افان
 با آیات افان کو ملک و آیات انفس بزک را با آیات انفس بزک
 کنیم تا بر طبق راه حق و معنی معلوم کرد که آدم بنوعی عالم است اما کو ملک
 و عالم بنوعی آدم است اما بزک انعام از عالم کرکته عالم و قدرت بر کرم
 بدان که بجای افلاک و عناصر و حیوانات و موجود آدم و حیوانات
 بجای افلاک است و بایره بجای انفس و سوره بجای هو و افلاک بجای
 و لامه بجای خاک و این مناسبت را دلایل بسیار است از آنها یکی آنست
 که اگر افلاک نکره و از آن حیوان حاصل نشود و کوش بجای افلاک است

در افلاک که بجای اگر گفته شد قطره حاصل نشود و مناسبت افلاک با آب است
 جناب باری عز و جل فرموده در من الما کل شیء حی که از آب هر جزو حیاست
 و هواد از حیات قطره است بجهت آنکه اگر ما در از او کمی بکشیم نشود و او کمی بکشیم
 هر جزو است که بر سطح درز و بر زبان پر و نیاید و بجهت آنست که هر که از آب را
 در که در کشتند از همان را از خود و آنچه نشیند افلاک نشیند چنانکه در قرآن است
 و افلاک و حرکت اندکی ندارند و مندی نمی زنند تا نشود پس معلوم شد که عالم
 بسج درز و از زبان پر و نیاید یعنی اگر کوس نباشد قطره نباشد و بجهت
 افلاک نباشد حیوان نباشد و دیگر جناب بایره با آتش است که اگر
 نباشد هیچ نبات بکمال نرسد و اگر بایره نباشد مسکن هیچ نبات حاصل
 پس در عالم کرکته بجهت افلاک از آب حیوان حاصل شود و نبات بر آب
 آتش بکمال رسد و افعال و نبات میانی هو است هر سه در عالم کرکته
 از دست بر سطح از افلاک قطره حاصل شود که نبات بر سطح با هو بکمال

و اینک است بسیار عجیب که هر یک از اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها
طوری شده که هر یک از اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها
بجای خاکست است و همچنین بجای هر یک از اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها
از عالم باطن و می بینید و هر یک از اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها
می فکرت کند و آن نیز از اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها
و کار از اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها
تقریب کند و آنچه را که می بینید و هر یک از اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها
روح را از اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها
جدا می کنند و بدینکری از اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها
نباشد و اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها
چشم و گوش و بینی و دهان و دست و پا و هر یک از اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها
پس ایهای حریفان بدان قوی است و قوی تر از قوی نفس است و اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها را می توان از این ایضا که می بینید و هر یک از اینها

